липень-серпень 2003
July - August 2003

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ
УКРАЇНОК
КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXIII ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч. 7
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ
Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія:
Соня Бейзик
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк
Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@primus.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXXIII JULY-AUGUST No. 7
Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Sonja Bejzyk
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
Telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail
Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ CONTENTS

1 Редакційна .... Editorial
2 Св. Володимир Великий .... Voloymyr the Great
5 Незалежна Україна .... Independent Ukraine
8 Життя і Культура .... Life and Culture
12 Жіночі постаті .... Women of Distinction
14 Духовість .... Spirituality
17 Вісті з централі .... News from the National Office
18 Нашим Дітям .... For our Children
20 Громадська Хроніка .... Community Events
26 Квіти незабутнім .... In Memoriam
32 Пісня - Тихо над річкою .... Song - Peaceful by the river
34 Приписи .... Recipes

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Cover:
Graphic - artist unknown

Обкладинка:
Ґрафіка -
невідомий художник

Союзу Українок Канади / Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
9 St. John's Avenue ,
Winnipeg MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-582-5241

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

24-го серпня цього року Україна зустрічає 12-у річницю своєї незалежності. В цей час народ наш проходить через період випробувань перед історією, перед своїм майбутнім. Чи спроможний він долати труднощі, зроджені століттями бездержавности, чи спроможний він вийти на шлях нормального життя?

Це питання стоїть перед всіма укрїнцями де б вони не знаходилися - в Україні чи поза її межами. Довгі року ми в діяспорі робили всі старання, щоб допомогти нашій батьківщині вийти на волю. І, щоб Україна зірвала ланцюх ворога, окупанта і вийшла на волю ми постійно молилися -

Боже Великий Єдиний нашу
Вкраїну храни,
Волі і світу промінням Ти її осіни.
Світом науки і знання всіх
нас просвіти
В чистій любові до Краю Ти,
нас Боже зрости.

Ми справляли маніфестації, академії, концерти, збирали фонди, усвідомлювали суспільство про правдивий стан української держави, навчали свою молодь любити Україну - все в напр'ямі здобуття незалежности.

І коли 24-го серпня 1991 року остаточно було проголошено НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ми всі разом раділи з приводу цього довго очікуваного дня.

А що тепер? Українська громада Канади надавала і мусить дальше надавати всіляку підтримку намаганням української держави стати сильною демократичною країною. Скеровуймо всі наші зусилля до цієї мети.

СЛАВА УКРАЇНІ!

Ірися Сушко

This little slip of paper has been stuck on my refrigerator for so long, I can't even remember where it came from. It's good to keep it at eye level:

Patience really means confidence in GOD, knowing that God has you in his care. GOD's spirit is all around you and in you and is working out a wise and beautiful purpose in your soul. Do not live with the feeling that you must get over the ground as quickly as possible to reach a certain point. Just live every moment, every hour, every day, tranquilly in the protective love of GOD, taking the hours as they come and doing one things at a time quietly.

We all know how easy it is to become focused on counting how many tasks we can complete in a day, in an hour, in fifteen minutes? How many of us focus so much on 'productivity' that not only does the quality of our fruitfulness suffer, perhaps we even cease to be fruitful?

For all the days, hours and minutes of 'productivity' we may feel we sacrifice for those things that do not give us immediate and tangible results, we can learn about the long-term truths of our lives as God's children. We learn -- from cherished times with loved ones, unforgettable moments with strangers whose lives brush meaningfully against ours because we have taken the time to honour their presence, discoveries that can only come from time invested in sharing conversation and fellowship -- the eternal impact of sacrificing what we only perceive as productivity, for time spent that embraces true productivity - the kind that takes place at the soul level, beyond the piles on our desks.

Time is a blessing. It's up to us to use it as wisely as we can, in the context of our own lives, in the way that God guides us in serenity to use it. Sadly, it is often only when we feel the effects of loss, when we experience the temporary parting with a loved one on earth, that we make realizations about how we spend our time. Such is human nature. And such is the nature of our heavenly Father, our Guardian and Deliverer, who teaches us, in His perfect time.

Oksana

Св. ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ
і хрещення українського народу

Християнство в Україні почало існувати вже за апостольських часів. Наші старі літописи розповідають про те, що Апостол Андрей Первозванний (він перший був покликаний Христом на апостольство, і тому називаємо його Первозванним) прибув шляхом по Дніпрі до того місця, де пізніше повстав Київ, столиця України.

Вказуючи на близькі гори, Св. Апостол сказав: „На гори ці зійде благословення Боже, -- там постане велике місто і багато церков буде там побудовано, і правдиве світло християнства пошириться звідси на всю країну".

Св. Апостол Андрей опісля вийшов на вершок одної з цих гір, поблагословив їх, помолився і поставив там хреста.

Про поширення християнства в Україні від часів заснування Київської держави можна довідатися з наших найдавніших Літописів. Княгиня Ольга, бабка Св. Володимира, була охрещена в Констянтинополі православним патріярхом. У 961 р. німецький імператор Отто І присилав до Києва послів, щоб встановити релігійний звя'зок з давньою Руссю-Україною. Але, як свідчать західні літописи, німецькі посли мусіли скоро покинути Київ, не осягнувши бажаних успіхів у вищезгаданій справі.

Щоб показати своєму народові добрий приклад до наслідування, князь Володимир найперше сам охрестився, прийнявши Христову Віру Православну в грецькому місті Херсонесі (звідси назва міста Херсон). Повернувшись до своєї столиці -- Києва, князь Володимир негайно приготовив своїх 12 синів до прийняття Св. Таїнства Хрещення. Згодом, коли всі його вищі державні урядники були готові прийняти Христову Віру Православну, князь Володимир наказав знищити всі поганські ідоли в Києві, тому що - як говориться в його відозві (проклямації) - „Завтра (тобто 14-го серп-ня, 988 р.) кожен повинен з'явитися, щоб у ріці Дніпрі бути охрещеним у грецьку православну віру".

Церква Христова в Україні з великою апостольською ревністю, що їй немає рівної в історії релігії цілої Европи, ступнево просвітила Христовою Вірою ввесь український народ і Церква при цьому відограла велику об'єднуючу ролю, бо власне вона об'єднала всі наші давні племена в одне -- в одну християнську націю.

Унаслідок прийняття християнства нашими предками в Київській державі настало багато значних змін. І так, поганські звичаї були поставлені поза закон. Церква почала дбати про бездомних, старших, упосліджених і хворих. Християнізація сильно вплинула на родину й родинне життя, а також на державні закони.

Факт прийняття християнства, звичайно, позначився побудовою численних манастирів, а найважливішим манастирем була Києво-Печерська Лавра, яку оснували Свв. Антоній і Феодосій.

Манастирі пильно дбали про освіту. У своїх чернечих (монаших) келіях-печерах вони переписували та перекладали різні книжки. Ченці (монахи) писали також літописи, життія святих і проповіді. (Тоді ще не було друкарень).

Церква почерез свої манастирі стала в нас основоположницею шкільництва й науки і вона була рушієм їхнього розвитку.

Князь Володимир Великий, що прийняв християнство й охрестив весь український народ, поступив так не лише із своїх особистих мотивів, але й також з мотивів національно-державних, бо діяв він тут як великий державний муж. Він добре розумів, що різні слов'янські племена його держави, що були з півдня і з заходу окружені християнськими народами, мусіли прийняти християнство, бо без цього вони за того

часу не могли об'єднатися в націю. Володимир Великий увів свій народ у родину християнських націй почерез Візантію, яка була тоді джерелом християнства і християнської культури, -- джерелом, з якого всі інші християнські народи черпали велику християнську культуру й перед тим стара Україна-Русь вже мала політичні і торговельні зв'язки з Візантією.

За його апостольську працю в Київській державі князь Володимир був зачислений між святих Православниої Церкви. За його ревність у праці для Церкви Христової в Україні його було визнано Рівноапостольним, тобто „рівний між святими Апостолами".

Свято Св. Володимира Великого припадає на день 28-го липня, в день його упокоєння (1015 р.).

Володарем Руси-України Володимир Великий був від 975-го до 1015-го року.

Wolodymyr the Great and the Baptism of the Ukrainian People

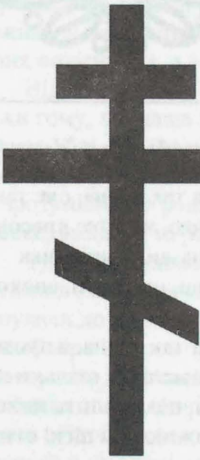

Christianity in Ukraine dates back to the times of the apostles. According to the Chronicles, St. Andrew, the first of the apostles to be named by Christ, came by way of the Dnipro River to the place that was to become Kiev, the capital of Ukraine.

The Holy Apostle pointed to the surrounding hills and said: "Upon these mountains will descend the blessing of God; many churches will be built, a great city will arise, and the true light of Christianity will spread from here over this country."

Afterwards, the Holy Apostle Andrew climbed to the top of one of the hills, blessed them, offered a prayer and placed a cross upon it.

More detailed information about the spread of Christianity is available from the days of the founding of the Kievan State. Princess Olha, the grandmother of St. Wolodymyr, was baptized in Constantinople by the Orthodox Patriarch himself and the Byzantine Emperor was her godfather. In 961, the German King Otto sent a mission to Kiev to establish religious ties with old Rus-Ukraine. But this mission, as Western Chronicles state, -- without explaining the reasons, was forced to leave Kiev without having achieved the desired results.

To set an example to his people, Prince Wolodymyr, first of all, himself accepted the new Christian Faith in the Greek city of Kherson. Returning to his capital city of Kiev, Prince Wolodymyr immediately prepared his twelve sons to be baptized. Then, when other state officials were prepared and ready to accept the Christian Orthodox Faith, he ordered that all pagan idols in Kiev be demolished, because, as his proclamation stated: "On the morrow, that is August 14th, 988, all the people shall appear at the River Dnipro to be baptized into the Greek-Orthodox Faith."

And thus, with an apostolic zeal that has no parallel in the religious history of Europe, was the entire nation gradually enlightened with the Christian faith in every city. The Church became a civilizing and unifying force which welded different tribes together into one Christian nation.

Many significant changes took place in the Kievan state with the introduction of Christianity. The pagan customs were outlawed. The Church began to care for the homeless, the aged, the destitute and the sick. Changes affected home and family life, and state laws.

Many monasteries were founded with the coming of Christianity. Among them, the famous Kievan Crypt Monastery of note. It was founded by two Saints, Antonius and Theodosius. The monasteries nurtured and promoted education. In their cells, books were copied and translated; Chronicles were compiled; the lives of the Saints were recorded and Sermons were written by the monks. (Printing presses were as yet unknown).

The Church, through its monasteries,

gave rise to the first schools and promoted their growth and proliferation.

Prince Wolodymyr the Great, in accepting Christianity himself and baptizing his people, did so not only as an individual, but as a great statesman. He realized that, in order to become a European nation, the various Slavic tribes of his state, bounded as they were on the south and the west by Christian people, had to become Christians too.

Wolodymyr the Great brought his people into the family of Christian nations because he wished to emulate Byzantium, the respected center of Christian culture of the day. Other Christian nations were already benefitting from their association with Byzantium. Now Rus-Ukraine would have not only economic and political ties with Byzantium, but cultural ones as well.

For his apostolic work in the Kievan state, Prince Wolodymyr was canonized by the Orthodox Church. For his devotion to the interest of the newly organized Church and Nation, he was canonized as "Equal to the Holy Apostles".

The feast day in memory of St. Wolodymyr is marked by the Church on July 28th, the day of his death in 1015 A.D. He reigned from 975 A.D. to 1015 A.D.

Князь Володимир

Звав тебе народ ласкавим,
Називав теж „Сонцем Ясним",
Бо зробив ти край великим,
А свій люд -- багатим, щасним.

Ти зібрав всі руські землі
Від Кавказу по Карпати --
І від моря аж до Волгу
Став „Великий" панувати.

Ти віддав в громаді владу
Всім найстаршим громадянам,
Сам став зверхнім судією
Й опікуном всім підданим.

Християнську вніс ти віру
У народ -- мов цвіт обнови,
Що красив нам нашу землю
Світлом правди і любови.

І побивши печенігів --
Жив з сусідами у згоді;
Лад поширював в державі
І добробут у народі.

Тож за твого князювання
Край зацвив, як цвітка рожі --
І за те ти в нас „Великий",
А „Святий" у церкві Божій!

Гимн

Подібна, пісне, загреми!
Доволі вже терпіли ми
Знущання, муки і обид --
Терпіти далі навіть встид!
З краю обид, терпнів, могил
Устань, хто краплю має сил,
В кого надії світ не зблід!
Гей, до борні! гей, до побід!
Не дожидати нам чудес,
Щоб сам собою ворог щез,
Не скинуть ласки небеса --
Самі творімо чудеса!
Вогонь із душ, із серця грім
Міцною волею крешім!
В кого надії світ не зблід!
Гей, до борні! гей, до побід!

Сильвестер Яричевський

Моя любов до України

Вона так гарна, сяє так
Святою, чистою красою,
І на лиці, яріє знак
Любови, щирости, спокою.

Вона так гарна, а проте
Так нещаслива, стільки лиха
Знесла, що квилить лихо те
В її кожніській пісні стиха.

Її пізнавши, чи ж я міг
Не полюбить її сердечно,
Не відречися власних втіх,
Щоб їй віддатись доконечно?

А полюбивши, чиж би міг
Я божую її подобу
Згубити з серця мимо всіх
Терпінь і горя аж до гробу?

І чи-ж перечить ця любов
Тій другій, а святій любови
До всіх, що ллють свій піт і кров,
До всіх, котрих гнетуть окови?!

Ні, хто не любить всіх братів,
Як сонце Боже всіх зарівно,
Той щиро полюбить не вмів
Тебе, кохана Україно!

Іван Франко

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ
CONGRÈS MONDIAL UKRAINIEN

UKRAINIAN WORLD CONGRESS
CONGRESO MUNDIAL UCRANIO

145 EVANS AVENUE, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250
E-MAIL: congress@look.ca • INTERNET: ukrainianworldcongress.org

225 E. 11th STREET, NEW YORK NY 10003 USA • TEL. (212) 254-2260 • FAX (212) 979-1011

Дванадцята річниця незалежності України

Кожного року 24 серпня українці в Україні та в діяспорі відзначають річницю незалежності України. Починаючи з першої річниці, Світовий Конгрес Українців (СКУ) щороку звертається до українського народу та його духовних і політичних провідників з теплим привітанням, в якому подає аналізу проробленого та намічає пляни на майбутнє. Цього року ми також вітаємо українців, де б вони не проживали, від Ванкуверу й на схід до Камчатки чи Сиднею. Вітаємо також наших духовних пасторів та наших політичних, а також суспільно-громадських діячів. Цьогорічну аналізу присвячуємо нашій діяспорі.

Від початку акт проголошення незалежності став символічним відродженням української діяспори не тільки тому, що наша зрошена кров'ю прадідівська земля та її непоборимі жителі відчули перший раз сонечко волі, але й тому, що разом з проголошенням, а тим більше з властивим унезалежненням після референдуму та розвалу імперії, відкрились нові обрії єднання спочатку духовного, а згодом і фізичного. Ми зрозуміли, що родина не обмежена географією чи кордонами, що поняття широкої родини надзвичайно глибоке, важливе та реальне.

Українська діяспора зросла від дня незалежності, в основному за рахунок емігрантів з України, де населення зменшилось на 8%. Безутішні економічні негаразди на рідній землі та відкриті кордони зокрема, спонукали до виїзду в першу чергу емігрантів, шукачів заробітків. Слід відзначити, що нові емігранти до значної міри стали в пригоді існуючій діяспорі, а у тих містах, де такої діяспори не було, нові емігранти організували її, встановлюючи нові структури духовного характеру.

Однак, найголовніше, крім росту, незалежна Україна дала діяспорі ідентичність. Нарешті діяспора зазнала чіткости свого національного характеру. Тавро бездержавності, яке переслідувало нас на рідних землях та в діяспорі, стало гірким споминoм, а нові політичні обставини, як і гео-стратегічні можливості, зробили нас потенційно одним з передових народів світу.

Діяспора в свою чергу надавала й далі надає гуманітарну допомогу, своїм впливом та вкладом допомагає економічній, політичній та духовній розбудові в Україні. Українців у світі вважають працьовитими, чесними, освіченими людьми та в більшій чи меншій мірі з нами рахуються усі могутні світу, хоч інколи використовують нашу відкритість (самокритику) та високу мораль (готовність прощати своїм ворогам).

Симбіоз спаяності українця на рідних землях та українця у діяспорі привів до результату і тому, "де проживають українці, там живе Україна" (до речі, це гасло СКУ та його VIII Конгресу у 2003 році.) Україна і її діяспора - це могутня духовна та політична сила, котра забезпечить добробут нашого народу. Візначаючи урочисто нашу незалежність, ми ставимо перед собою нові, навіть, більш амбітні надії на майбутнє. Нехай Господь Бог та разом з Ним наша українська християнська мораль будуть нашим світлом, яке спрямує наші подальші кроки. Многих літ тобі, Україно, та український народе!

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Віктор Педенко
Генеральний Секретар

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
ЦЕНТРАЛЯ

UKRAINIAN CANADIAN CONGRESS
HEADQUARTERS

CONGRÈS DES UKRAINIENS-CANADIENS
(SIÈGE SOCIAL)

456 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA, CANADA R3B 1B6 TEL: (204) 942-4627 FAX: (204) 947-3882

24 серпня 2003 р.

До
Хвальної Редакції
Журналу «Промінь»
Гамільтон, Онтаріо

Хвальна редакціє,

Цього року українці по цілому світі відмічають 12-ту річницю незалежності України. Для нас, це свято є надзвичайно великим досягненням. Ми довгими роками просили Всевишнього, щоб визволив із чужих кайдан наш прадідівський край та все вірили, що Україна стане незалежною державою.

Наші мрії здійснилися з проголошенням незалежності української держави 24-го серпня 1991 р. Однак, процес позбування наслідків 300-та літнього імперіялізму не є легким. Конгрес Українців Канади закликає усіх українців допомагати в розбудові України в цьому переходовому часі.

Вітаємо всіх читачів журналу «Промінь» та членкинь Союзу Українок Канади з нагоди цього великого свята та бажаємо Вам дальших успіхів у Вашій праці на добро нашої громади. Хай Бог Вам щастить!

З повагою,

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Евген Чолій

Евген Чолій
президент

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
ЦЕНТРАЛЯ

UKRAINIAN CANADIAN CONGRESS
HEADQUARTERS

CONGRÈS DES UKRAINIENS-CANADIENS
(SIÈGE SOCIAL)

456 MAIN STREET, WINNIPEG, MANITOBA, CANADA R3B 1B6 TEL: (204) 942-4627 FAX: (204) 947-3882

August 24, 2003

Editorial Board
Promin Magazine
Hamilton, Ontario

Dear Editorial Board:

This year, Ukrainians throughout the world mark the 12th Anniversary of Ukraine's Independence. For us, this is an important achievement. For many years, we implored the Almighty to free our ancestral lands and always believed that Ukraine would become an independent state.

Our dreams came true with the Proclamation of the Independence of Ukraine on August 24, 1991. However, the process of casting off the 300 year old legacy of foreign domination is not easy. The Ukrainian Canadian Congress calls upon all Ukrainians to support the development of Ukraine during this transitional period.

We greet all the readers of *Promin* Magazine and the members of the Ukrainian Women's Association of Canada on the occasion of this important day and wish you further success in your tireless work for the benefit of our community. God bless you!

Sincerely,

UKRAINIAN CANADIAN CONGRESS

Eugene Czolij

Eugene Czolij
President

Life and Culture
Життя і Культура

Ukrainian Literature

Ukrainian literature has been chronologically divided into three periods: the old (eleventh to fourteenth centuries), the middle (fifteenth to eighteenth centuries), and the new (since the eighteenth century).

The Old Period

Among the first works written were the liturgical Ostromyr's Gospel (1056-57) and the secular Prince Sviatoslav's *Collections* (1073-76). After the acceptance of Christianity in 988 church literature dominated, and sermons, theological and philosophical works flourished in Ukraine. Secular narratives, adapted into Slavic with Ukrainian features, also appeared very early, as well as account of the lives of locally distinguished men.

The Tale of Bygone Years is a fine example of the chronicles written by local authors. *The Kievan Chronicle* (1111 to 1200) is full of turbulent events which reflect the struggles against the Asian invaders. *The Galician-Volynian Chronicle* (1201-1291), permeated with the Ukrainian vernacular, contains some beautiful tales, such as "Yevshan-grass"

Also worthy of praise is the Instruction of Prince V. Monamakh (1053-1125), intended for his children. The highest achievement of the old period, however, was undoubtedly The Tale of Ihor's Campaign (1187). The defeat of Prince Ihor's armies in the battle with the Polovtsians, and Asian tribe, gave the unknown authors theme for the masterpiece.

The Middle Period

The literature of the middle period can be grouped into the following çive genres: (a) varied verses, (b) polemic epistles, (c) dramatic literature, (d) oratorical and religious prose, and (e) chronicles.

The oldest Ukrainian poem written in the vernacular was authored in 1575 by Yan Zhoravnytskyi, while other poetry was published as early as 1581. The colourful ballad Kozak i Kulyna (1625) describes the life of the Zaporozhian Kozaks, military defenders of Ukraine. K. Sakovych wrote Verses (1622) in a Baroque style in which he eulogized Hetman P. Konashevych-Sahaidachnyi.

There were many spiritual verses as well, Christmas poems by P. Berynda and verses by D. Tuptalo are good examples of religious poetry, while The Invaluable Pearl (1646) by K. Stavrovetsky serves as an example of didactic verse. Several fine poems have even been attributed to Hetman I. Mazepa.

Ukrainian folklore has flourished since time immemorial. Fairy tales, dumas, and songs reflect the life of the people. In their spirit, Marusia Churai in the seventeenth century composed beautiful songs which are popular even today. Among poets who produced Baroque "figure verses," I. Velychkovskyi distinguished himself K. Zynoviiv, in contrast, wrote realistic poems about peasants and craftsmen in a vivid vernacular. Philosopher H. Skovorada's The Garden of Heavenly Songs (written in the second half of the eighteenth century) is regarded as the highest achievement of Ukrainian poetry in the middle period.

The spreading of Catholicism sparked the extensive polemical literature in Ukrainian. Among the published Orthodox epistles, often of scholarly character, the works of considerable merit should be mentioned: The Key to the Kingdom of Heaven (1587) by I. Vyshenskyi, the most distinguished polemicist with a great talent; and Lament (1610) by Meletii Smotrytskyi. Smotrytskyi's famous grammar (1619), together with P. Berynda's dictionary (1627), aided the development of Ukrainian philology.

It is known that some dramatic works were staged in Ukraine in the sixteenth century, but the earliest plays which have come down to us are brief interludes written in the vernacular sometime before 1619. Among religious plays, the most noteworthy are The Meditations on the Passion of Christ (1631) by I. Volkovych, and Alexis, the Man of God (1673), a realistic drama by an unknown author. Historical drama is represented by T. Prokopovych, whose Vladymyr (staged in 1705)

praised Christianity. In The Mercy of God (staged in 1728), by an unknown playwright, the creator of the Ukrainian Kozak State, Hetman B. Khmelnytskyi, is duly glorified.

Translations of the Holy Scriptures were spread throughout Ukraine. As early as the 1460's S. Dropan operated a print shop in Lviv. I Fedorovych published Apostle (1574) in Lviv and the complete text of the Bible (1581) in Ostrih.

Among treatises, The Mirror of Theology (1618) by K. T. Stavrovetskyi and Anthologion (1638) by Metropolitan P. Mohyla showed philosophical approaches to theology. Church-oratorical prose was well represented by I. Haliatovskyi, whose sermons and religious stories were reprinted in many editions. Similarly L. Baranovych gained popularity with his The Spiritual Sword (1666). The Lives of Saints by D. Tuptalo became a bestseller; religious in character, the prose often shifted to secular themes. Boccacio's Decamerone inspired a versified Ukrainian adaptation.

After the seventeenth century chronicles appeared which reflected the formation of the national identity of Ukrainians. Hetman B. Khmelnytskyi's liberation of Ukraine is depicted in The Chronicle of the Eye-witness (1702), and in works by H. Hrabianka (1710) and S. Velychko (1720).

Ukrainian literature of the middle period, abundant in genres and styles, played a great role in the cultural life of the country.

The New Period

The new period of Ukrainian literature commenced with the emergence of many poems exclusively in the vernacular. I Kotliarevskyi summed up these tendencies in his travesty of Birgil's Aeneid. thanks to him, a new literary medium of expression developed, and his Eneida (1798) and Natalka Poltavka (1817) became milestones in Ukrainian literature. As to the vernacular, H. Kvitka-Osnovianenko accomplished in his prose, during the 1830's, what Kotliarevskyi had done earlier in his poetry and drama. They both enhanced the sympathetic approach towards the simple man.

The appearance of The Kobza-Player (1840) and The Insurgents (1841) by

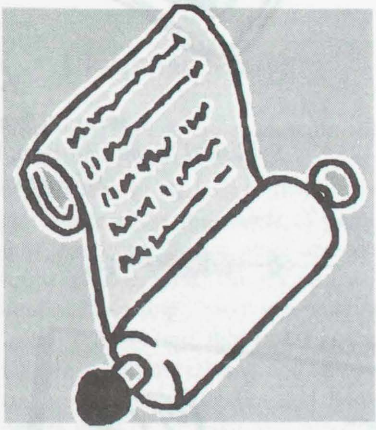

T. Shevchenko signified that the new Ukrainian literature had developed to the extent that it had become an international factor. Shevchenko's poems, burning with the ideas of liberty, as well as his artistic achievements, were of unprecedented high quality. Romanticist P. Kulish, Shevchenko's contemporary, distinguished himself with his novel The Black Council (1857).

The second half of the nineteenth century was a time of realism in Ukrainian prose. Writers Marko Vovchok, I. Nechui-Levytskyi, P. Myrnyi, I. Franko and M. Kotsuibynskyi pictured a wide panorama of life in Ukraine. Following the same trend were the three outstanding playwrights, M. Starytskyi, M. Kropyvnytskyi, and the greatest among them, I. Karpenko-Karyi. Revolutionary motifs showed up in the poetry of I. Franko. P. Hrabovskyi, and L. Ukrainka; impressionism emerged in the stories by V. Stefanyk, M. Kotsuibynskyi, V. Vynnyvhenko, and O. Kobylianska; and symbolism found its Ukrainian exponents in D. Zahul and P. Tychyna.

There appeared around 1920 a strong group of neoclassicists, among whom M. Zerov and M. Rylskyi were most prominent. Neoromanticism expanded even during the 1920's: Y. Yanovskyi dominated in prose, V. Sosiura and M. Bazhan in poetry. Among the Ukrainian emigres between the two world wars, Y. Malaniuk, heading the group of nationalistic authors, launched an epoch with the ideas of voluntarism in his energetic poems. Among the writers of realism, V. Pidmonhylnyi contributed with his novels, picturing a new generation of Ukrainians. Keeping pace with the rebirth, drama and theatre in Ukraine also sought new avenues. Expressionist M. Kulish achieved both popularity and controversy with his plays.

The literary renaissance of the 1920's, with its search for novelty in expression and significance in ideas, was halted in the 1930's. Moscow gave the signal for total subordination of the Ukrainians striving for cultural and political independence. The measures of destruction were drastic and inhuman. Some 250 Ukrainian writers, scholars, and linguists were either imprisoned and executed or exiled, and disappeared without a trace.

Along with the genocide committed by Moscow against the Ukrainian nation, the only "method" permitted

was socialist realism. Defined vaguely, it did nothing to contribute to the development of Ukrainian literature. Therefore, as soon as a thaw began in the 1950's, there appeared a generation of young poets and writers. Courageous men, like V. Symonenko, V. Chornovil, I. Dziuba, and V. Moroz, sought equal rights for Ukrainians in the multilingual Soviet literature. This movement was halted in the late 1960's by renewed persecutions, arrests and secret trials of dissenting Ukrainian authors.

Ukrainian literature, which is over 900 years old, is among the richest literatures in the world. The works of the three dominating giants, Taras Shevchenko, Ivan Franko and Lesia Ukrainian, have greatly contributed to the spiritual formation of the modern Ukrainian nation.

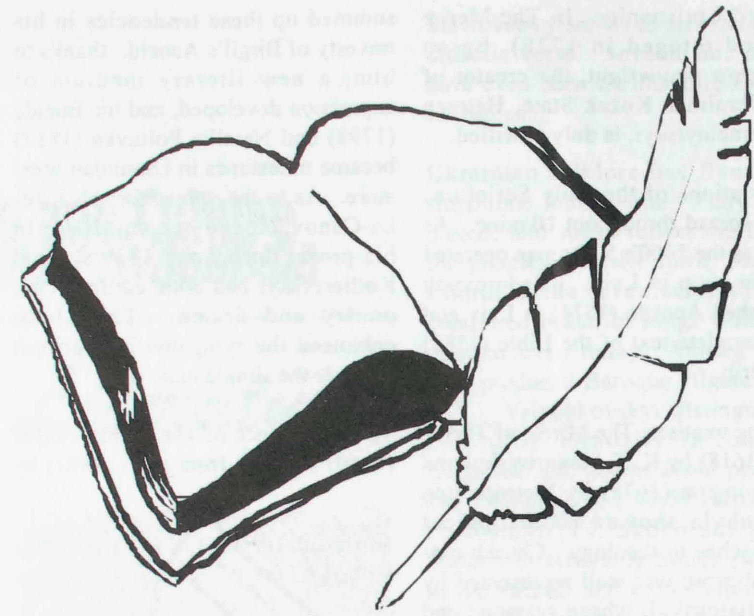

Source: "Ukrainian Canadiana"
Published by the Ukrainian Women's Association of Canada
Edmonton, Alberta 1976

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

- Complete in House Service →
- From Creative Design to Final Product →
- Black on White → to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9
Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

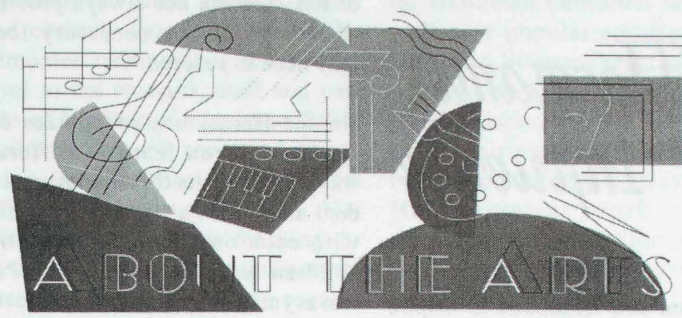

ETHNIC MUSEUMS ABOUNDING IN MANHATTAN

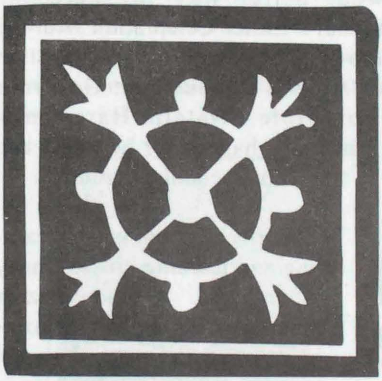

The July 4, 2003 issue of The New York Times featured an article "Ethnic Museums Abounding in Manhattan".

The author of the article (Joseph Berger) reported that although there is a common knowledge of the variety of ethnic neighborhoods in New York City, less known is the city's wealth of ethnic museums that explore the history and culture of groups that have shaped New York.

It was great to see that the Ukrainian Museum was one of the several featured in his article along with a picture of some of the articles on exhibit.

Ukrainian Museum

Next year, the Ukrainian Museum will be moving into a sleek three-story home that will allow it to display the full range of its thousands of paintings, ceramics, festive attire and historical photographs. But for now it is confined to a single room in a building in the East Village that houses other Ukrainian organizations and is near restaurants like Veselka and Kiev, where stuffed cabbage and pirogies are the specialities.

On show are mostly 400 Easter eggs, ritual cloths and clothing, decorated in folk motifs. The eggs, know as pysanky, hark back to pre-Christian times when people perceived the egg as the source of life. The Ukrainian eggs are different from the famous Russian ones in that they use fresh chicken eggs from which the yolk and whites have been siphoned and they are pigmented in a painstaking hot-wax process. The results are eggs of brilliant design with pagan and christian symbols that speak of love, widsom and wealth to those who can break the code.

"A girl would find a fellow she would like and give it to him, and if he accepted it, then that was it," said Marta Baczynzky, the museum's public relations officer.

The folk costumes include delicately embroidered jackets as well as head covering worn by married women to conceal their attractiveness from all but their husbands. The ritual cloths were worn around the waist by brides as symbolic safeguards for their wombs.

Also on display are large woven holiday breads, which to a provincial New Yorker look pretty much like challahs and validate the melting pot theory, even if the melting took pace in Ukraine.

Submitted by
Halia Lypka
Hamilton, Ontario

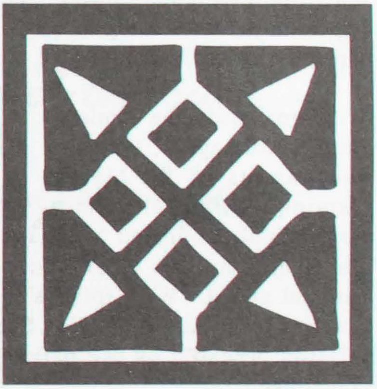

One life can influence
an entire community,
just as a flower can
fill a room with
sweet perfume.

Жіночі Постаті
Women of Influence

Natalia Harasymiw

Natalia Harasymiw, an active member of St. John's Ukrainian Orthodox Cathedral parish in Edmonton, has been selected from among 258 nominees from across Canada as the 2002-2003 recipient of the Prime Minister's Award for Teaching Excellence for her leadership, for her innovative teaching methods, and most importantly, for instilling in her students a love of learning.

With great pride, the administration, colleagues, students and parents of St. Martin Ukrainian Bilingual Elementary School nominated Natalia Harasymiw for this prestigious, national award. What follows are excerpts from the Nomination Submission prepared by the parents' committee.

As a grade six teacher, Natalia Harasymiw has demonstrated year after year her passion for teaching and her love of children. Those who have had the opportunity to get to know her as an educator, have compared her to an artist and each of her students as her canvass. She carefully, patiently and with great love defines and shapes each piece but lets the art take it own beautiful form. This work is what evolves into the masterpiece that is each of her students. She reaches beyond curriculum and textbooks to inspire confidence in her students, sets high goals for them and helps them to be healthy, contributing members of our Canadian society.

Natalia Harasymiw is very dynamic in the class, always interacting, coaching and challenging her students and encouraging them to formulate their own opinions. Upon entering Natalia Harasymiw's classroom, energy and excitement greet you at the door. An atmosphere of collegiality and strong student learning radiates from each child. Students are not passive recipients of knowledge, rather active participants in their own education. As one of her grade six students succinctly put it, "Pani Harasymiw has a magical way of making her students want to learn and always work hard to do their best. She sets high expectations of her students but always provides them with all the necessary tools they need to succeed."

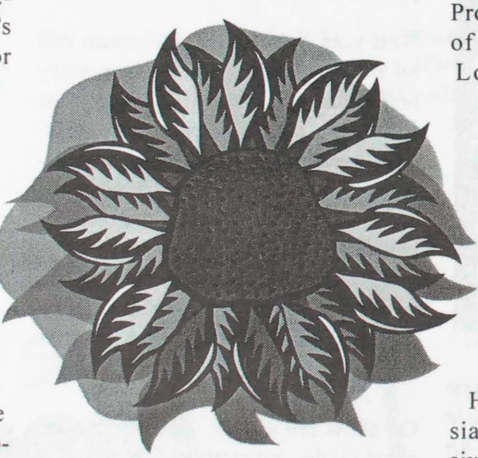

Natalia Harasymiw recognizes different children learn in different ways, so she gets to know every student and builds a strong relationship with each one. Recognizing that children learn by association, Pani Harasymiw integrates true stories and personal experiences to paint a visual picture to which students can relate. When learning about local government, who better to invite to the classroom than Edmonton's Mayor Bill Smith so that students can discuss municipal issues; or what better way to share the school's Easter Celebration with the Province than with the participation of Alberta's Lieutenant Governor Lois Hole. Natalia Harasymiw makes it happen for her class and the entire school community.

Experience is the key to learning and learning crosses many boundaries. A school bazaar becomes a lesson in commerce, marketing and social conscience. Sviata Vechera is an event organized by Natalia Harasymiw and performed enthusiastically by her students. Grade six students, their families and members of the community join together to share in the traditional blessed supper. Languages are very important in Natalia Harasymiw's classroom. Every school day begins with greeting and discussion in English, Ukrainian and French. The students are constantly reminded how the global economy is integrated in our lives and how important it is to respect other languages and cultures, and how developing language skills early help later in their careers.

Natalia Harasymiw is committed to the pursuit of excellence in every

aspect of her work as an educator and contributing member of the Edmonton community. She is very loyal to the students, staff and parents of St. Martin Ukrainian Bilingual program, and has the ability to bring out the absolute best from individuals she works with. Her proficiency and skill in teaching the Ukrainian and French languages has improved the community's regards for Second Language instruction at the school. She believes in lifelong learning for her students and herself. She continuously attends conference, in-services and sessions related to the latest ideas in teaching. She has developed and implemented strategies for teaching Ukrainian; she has also published a children's book that became a successful fundraiser for the Alberta Parents for Ukrainian Education Society as well as a popular addition to the Ukrainian Bilingual program.

Natalia Harasymiw has held leadership positions and accomplished many outstanding achievements. Her volunteer work revolves around her love of children. Annually, she organizes her students in humanitarian efforts that gather and send assistance to orphans in Ukraine; she has her students participate in a pen pal program with students in Ukraine. Her work with the Citadel Theatre helped bring a talented children's troupe from Kyiv, Ukraine so that they could experience our wonderful country and the students could see, meet and experience their counterparts from the other side of the globe. She alone looked after the fundraising of this venture.

In his letter to the award recipient, Prime Minister Jean Chretien stated the following: "For Natalia Harasymiw, teaching is more than a profession; it is a passion that she passes on to young Canadians each and every day. She is an example and a source of inspiration for educators across the country." Congratulations, Natalia Harasymiw. The Ukrainian community, your family, your friends and St. Martin's community are most proud of your prestigious award, an award well-deserved.

Respectfully submitted by sons
Adrian and Andriy Harasymiw

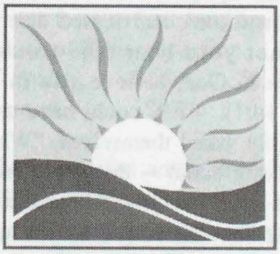

With every rising of the sun,
think of your life as just begun.

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift ______ New Subscription ______ Renewed Subscription ______

Name ______

Address ______

City ______ Province ______ Country ______ Postal Code ______

If GIFT indicate from whom ______

Cheque or money order enclosed in the amount of $ ______ for ______ year(s) at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Spirituality

A Godly Weapon

by the Sisters of the Orthodox Monastery of the Transfiguration Ellwood City, Pennsylvania
Source: The Handmaiden, Vol. VI No. 1/Winter 2002

Jesus had just healed a multitude and then fed 5,000 men, plus women and children. Perhaps for the first time in their lives, these people had "eaten their fill" (John 6:12), and even had leftovers! Chronic diseases were gone, and they wanted more of the healings that took the pains away "for free." The crowds were thronging around Jesus ready to make Him king. But Jesus told them they were not created to live as parasites, feasting on the labours of another, content with painless lives, filled with this world's goods. Rather God had given them *work* to do: "This is the work of God, that you believe in Him whom He sent" (v. 29).

It can be a challenge to understand this: how can "merely" believing in God possibly be an answer that helps us deal with our personal and collective crises? How can belief become something useful to us, even a weapon in our spiritual lives, that is real, solid, reliable? What does Jesus mean in calling belief a "work"?

To "believe in" means to "put our trust in," to have confidence in something in such a way as to rely on it. To "believe in" something, whether it be God or the stock market, is to make that something the North Star that orients our lives, our guiding principle that teaches us how to relate to God, ourselves, others, and creation. For us as Orthodox Christians, we are taught from our baptism to say, "I believe in God. . .in Jesus Christ. . .in the Holy Spirit." This act of believing is so crucial to our life in Christ that Saint John tells us that he wrote his entire Gospel with this as its purpose: "these things are written *that you may believe* that Jesus is the Christ, the Son of God" (John 20:31).

In the world today, belief has gotten something of a bad reputation. It has been watered down to mean "I guess so," to the status of being a personal opinion, sometimes even accompanied by a shrug of the shoulders. But this was not always so. Those who for the last 2,000 years have been found worthy of martyrdom knew that to say "I believe in God" was to proclaim a reality, to state not *a* truth, but *the* truth that Jesus really is who He said He is. They knew that this reality was worth more than life itself. They used their belief to conquer evil and death. Let us consider two ways in which we in turn can use our belief in God as such a weapon in our lives.

BELIEF IN THE GOODNESS OF GOD

When we grasp firmly knowing that only God is good, we are led directly into an ongoing and deep peace of heart. Saint Elisabeth said of the Mother of God, "blessed is she who believed" (Luke 1:45). Part of this blessedness which Mary was given was a peace, a deep knowing, that could say: "My soul magnifies the Lord, and my spirit rejoices in God my Saviour" (vs. 46, 47). Mary's act of belief, "Let it be to me according to your word," (Luke 1:38), was not done in a time of ease. She knew full well that had Joseph not accepted as true her virginal conception by the Holy Spirit, he could have legally had her stoned to death as an adulteress. In another example, after the Last Supper, when Judas had already gone to make his betrayal, Jesus told the puzzled, distressed, and scared disciples, "Let not your hearts be troubled; believe in God, believe also in Me" (John 14:1). They could have understandably asked themselves, "What is He talking about -- the world around us has gone crazy, the Pharisees are hunting Him down, and all He says is 'believe in Me'?"

When Jesus tells us that belief is a "work", part of what He means is that it takes effort, sometimes sustained and difficult effort, to maintain our belief in God in the midst of trying times. To use our belief as a weapon is to view our trials through this lens: "I know God is all good. He can bring good out of anything, even out of evil. Maybe I do not see how it could be possible, but I put my trust in Him that it is. I am not going to be afraid or despondent, for God is with me!" In the midst of turmoil, we steady ourselves with the knowledge that Jesus is stronger than any evil. He has the power to bring good out of every trial, disaster, or crisis -- even

death. When we confront our afflictions and fears with the weapon of the goodness of God, we, too, can rely on the words of Jesus, "I will come again and will take you to Myself, that where I am you may be also,...I will not leave you desolate, I will come to you" (vs. 3, 18). Saint Ephraim the Syrian teaches very clearly how Jesus responds to our prayers:

He considers what would benefit the supplicant; and when the Lord sees that a man is asking for something harmful or even merely useless, the Lord does not answer his prayer and refuses him that which he thought good. The Lord hears every prayer, and he whose prayer is not answered receives from the Lord the same saving gift as he whose prayer is answered... When He refuses to grant what we ask for, He does not leave us without a most useful gift, for He removes from us harm and opens to us the door of His compassion. (*A Spiritual Psalter*, A. Jandra, tr., St. John of Kronstadt Press, 1997, p. 210).

To be permeated with the knowledge of God's goodness does not bring a life without difficulties, it brings a life where difficulties make sense. We trust that God, who made us, always hears us: "This is the confidence which we have in Him, that...He hears us in whatever we ask" (1 John 5:14, 15). In this lies our peace of heart. "Each day of your sorrow, torment, and humiliation will bring you ages and ages of joy...Whoever is at all like Jesus in suffering, will be like Him in glory as well. Your tears and your wounds, now hidden, will be illumined by a sun which never sets" (Saint Nikolai Velimirovich, *The Faith of Chosen People,* The Free Serbian Archdiocese, 1988, p. 60).

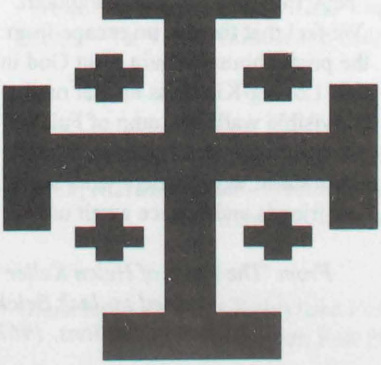

Belief in the Promises of God

To believe in the promises that God has made to us in the Scriptures is to orient ourselves toward His kingdom, to enjoy a foretaste of this kingdom while living on earth.

We can know that while we live in a fallen world full of injustice, evil, immorality, and arrogance, with God's grace we can walk through this fallenness undefiled by it. When we come face to face with fallenness in whatever form, we call on our belief as did our father Abraham, "In hope he believed against hope" (Romans 4:18). Do we feel small and insignificant living in a time when immorality and injustice seem to be uncontrollably on the rise? Through our belief we know that "Just as a mother bends down and leans over a tear-stained child in a crib, so seems the descent of the Creator among men, into this veil of tears...Divine love is unaging life, untroubled joy, unlimited power" (Saint Nicolae, pp. 33, 39).

Jesus knows minute by minute all our needs and has the strength, resources, and -- above all -- love to fill them. He created us for the purpose of bringing us to live with Him for eternity in heaven: "He who believes in Me, though he dies, yet shall he live" (John 11:25). To use belief as a weapon in our lives is to hold it both as a shield against evil and as a sword to slay it. We tell ourselves, "God promised to abide in me. He is ever closer to me than I am to myself. If He lets evil touch my life, it is so that I can do His work and through His grace, in His Name, gain victory over it." Even the prospect of death, whether a lingering one from illness or a violent one at the hands of a terrorist, can be faced with peace and the courage of the martyrs. The fear is still there -- to have body and soul separated is entirely contrary to how God created us. But our belief in God's promises cushions and mitigates the fear, giving us one foot in the kingdom already today.

God has given us the gift of belief in Him in order to make us:

- ✠ strong, a sure help to others, guiding them also to the kingdom;
- ✠ humble, not sorrowing in our littleness because of joy over His greatness;
- ✠ fearless, as being full of His love and presence, able to overcome evil with good;
- ✠ loving, seeing through all sorrow the joy of the Cross.

This is the faith of the righteous, of those who are meek and humble, yet fearless on the path of justice... This faith is loved by those who know the majesty of God and the justice of eternity. For them, it is joy to meditate on the majesty of the immortal God in the midst of the stench of death all around them. And it is a joy for them to walk in the way of justice, being surrounded by injustice. The sublimity of God attracts them, and the beauty of justice captivates them. They walk in the way of justice but do not rely on their own deeds, but on the grace of God... Blessed are they who await the coming of the Lord in power and glory and help the little brothers of Christ as though they were helping Christ Himself (Saint Nicolae, p. 61).

Lord, "I believe, help my unbelief!" (Mark 9:24).

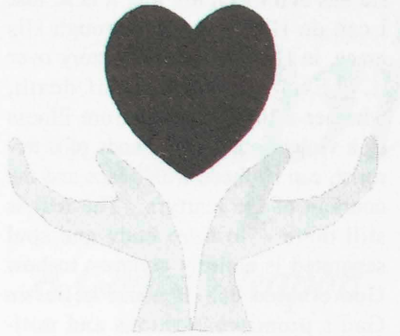

The Faith of Helen Keller

Helen Keller, Mark Twain once said, is one of the greatest women who ever lived.

The other, Twain believed, was Joan of Ar, the young French girl who led an army to victory because she believed God had called her to command.

A faith as strong and enduring as Joan's marks the life and career of Helen Keller.

Though blind and deaf, she wrote fluently, eloquently, and with deep understanding. Her writings illuminate her own being and to help others see themselves. They reveal this proud woman's great courage, and they express the deep faith that is a main source of her strength.

Following are selections from Helen Keller's writings. They offer guideposts of hope that anyone with faith can follow, so that each person can humbly say with Helen Keller, "I, too, may construct my better world, for I am a child of God, an inheritor of a fragment of the Mind that created all worlds."

They took away what should have been my eyes,
(But I remembered Milton's Paradise).
They took away what should have been my ears,
(Beethoven came and wiped away my tears).
They took away what should have been my tongue,
(But I had talked with God when I was young).
He would not let them take away my soul --
Possessing that, I still possess the whole.

♥

Faith does not oblige us to be unusually endowed, but receptive. To say others may have it but we cannot is wanton self-limitation. To be alert for whatever surprises may glow within us is to have at our command a zest for living which outweighs all material possessions.

♥

Faith, like philosophy, endows me with a unity I miss in the chaos of material experience devoid of sight and hearing. But like everyone else I have eyes in my soul. Through faith I create the world I gaze upon; I make my own day and night, tint the clouds with iridescent fires, and behold! a midnight is strewn with other stars.

♥

Faith transmutes circumstance, time, condition and mood into vitality. This is why Christ's teaching was momentously effective nineteen centuries ago and still is so today among those who truly respond to it.

♥

Join the great company of those who make the barren places of life fruitful with kindness.

♥

I believe that we can live on earth according to the fulfillment of God's will, and that when the will of God is done on earth as it is in heaven, every man will love his fellow men and act toward them as he desires they should act toward him. I believe that the welfare of each is bound up in the welfare of all.

♥

There are red-letter days in our lives when we meet people who thrill us like a fine poem, people whose handshake is brimful of unspoken sympathy, and whose sweet, rich natures impart to our eager, impatient spirits a wonderful restfulness which, in its essence, is divine... Perhaps we never saw them before, and they may never cross our life's path again; but the influence of their calm, mellow natures is a libation poured upon our discontent, and we feel its healing touch, as the sea feels the mountain stream freshening its brine.

♥

Precious as are all the seasons of the year, none so rejoices the heart as Spring. There is about Spring a gladness that thrills the soul and lifts it up into regions of spiritual sunshine.

♥

Experiencing a great sorrow is like entering a cave. We are overwhelmed by the darkness, the loneliness, the homesickness. Sad thoughts, like bats, flutter about us in the gloom. We feel that there is no escape from the prison house of pain. But God in His Loving-Kindness has set on the invisible wall the Lamp of Faith - whose beams shall guide us back to the sunlit world where work and friends and service await us.

From 'The Faith of Helen Keller',
Edited by Jack Belck,
Hallmark Editions, 1967.

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

The National Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada 2001 - 2003 Winnipeg, Manitoba

First row, left to right:
Valentyna Mulyk-Lutzy - Recording Secretary, Olena Garrity - 4th Vice-president and Manitoba Provincial Executive president, Pauline Ignash - 2nd Vice-president and Multiculturalism Convener, Sonja Bejzyk - President, dobr. Jane Luchak - 1st Vice-president and Cultural/Educational Convener, Olga Kowalchuk - 3rd Vice-president, Halen Mayba - Treasurer and Ukrainian Schools Convener

Second row, left to right:
Mariya Kortchevich - Corresponding Secretary, Carole Romanyk - Cultural Arts Convener, Valentyna Noseworthy - Auditor, Marusia Foster - President Manitoba Branch Ukrainian Museum of Canada, UWAC, Margaret Pestrak - Auditor and Archives Convenor, Emily Bazylo - Auditor, Maria Zajcew - Publications Convener

Missing from photo:
Olena Hryn - Natalia Kobrynska Fund, Sylvia Pawlik - Health/Welfare Convener, Mary Maruschak - Nursery Schools Convener, Past President - Orysia Sushko, Honourary President - Kathy Sholter

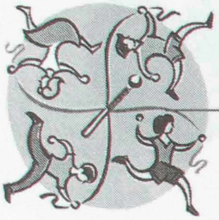

For Our Children
Нашим Дітям

Як маленьке, маленьке яблучко стало великим

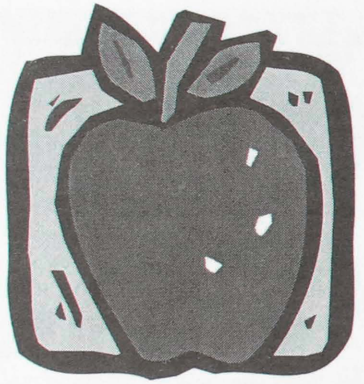

Це було маленьке, маленьке яблучко. Серед других яблук, що росли на гілочках розложистої старої яблуні, воно було найменше. З заздрістю поглядало на своїх братіків і сестричок.

- Які вони великі, товстенькі, румяні ростуть! Ніколи мені не бути таким! - сумно думало воно.

Прибігли до садочку діти, заглядали на яблуню. Все вишукували собі найкращих яблучок. Наближалося свято Спаса. Кожна дитина хотіла віднести посвятити в церкві своє яблучко в той день. Діти намічували яблучко, яке кожне з них хотіло зірвати того дня. А маленького яблучка ніхто не помічав . . .

- Оце на самому вершечку моє! - сказав Михайлик, - Я сам полізу його рвати . . .

- А це на третій гільці, праворуч, моє! - вирішила Марійка.

- А моє буде на другій гілці, ліворуч! - підстрибнув, шарпаючи гілочку, малий Юрко.

А маленька Орися сумно мовчала. Вона не могла знайти для себе яблучка. Їй трудно було побачити горішні віти, а нижні були порожні. Тільки наше маленьке, маленьке яблучко заховалось під листячком на нижній гілочці. Воно почуло дитячу розмову та й виглянуло з-під листя.

- Ну, а ти Орисю, знайшла собі яблучко на свято Спаса? - запитав Орисю Михайлик. Дівчинка почервоніла і вже хотіла сказати „ні", коли раптом побачила маленьке яблучко. - Оце ... моє ... - відповіла вона тихенько та показала наше маленьке, маленьке яблучко. - Оце? - перепитав Михайлик. Він здвигнув плечима. - Таке маленьке й зелене? Ніколи воно не буде готове до свята Спаса!

Орися стояла та очима повними сліз дивилася на своє маленьке, маленьке яблучко. Далі схилила голівку та пішла з садочку.

Зажурилося мале яблучко. Хотілось йому теж, щоб дітки віднесли його разом із другими до церкви в день свята Спаса. І стало воно питати всіх навкруги, що йому

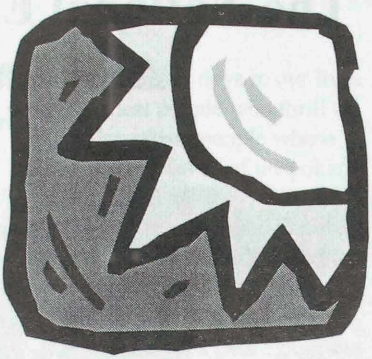

робити, щоб вирости скоріш і стати таким великим, як і другі яблучка. Та ніхто йому нічого не міг сказати. Одні не знали, другі не мали часу.. .

Але одного разу протлітав над садочком старий ворон. Він сів відпочити на гілці старої яблуні. Тоді й наше яблучко його теж запитало:

- Пане вороне, може ви мені скажете, як мені вирости швидше?

- А ти не знаєш? - здивувався ворон. - Осто й чуден ти, як бачу! Та ж ти ростеш на гілочці, то попроси листячко, щоб допомогло гілочці добувати зі стовбура соки, а стовбур хай попросить корінці, а корінці хай попросять матір-землю. Земля дасть потрібну тобі поживу в соках. Ти пий їх, а вдень обертай до сонечка свої щічки, щоб воно цілувало тебе. А раненько вмивайся росою! Та не лінуйся все це робити, то побачиш, як незабаром виростеш у гарне, румяне, повне та соковите яблуко! Ще й краще других виспієш!

Ворон полетів собі далі, а яблучко послухало його пораду. Гарненько вмивалося росою, оберталося всіми боками до сонечка. А воно цілувало, вигрівало яблучко й від цього маленьке яблучко червоніло і ставало солодким. Не счулося воно, як стало великим, соковитим, похучим, а щічки були в нього червоні, червоні!

Прийшло свято Спаса. Знов прийшли до садочку діти. На цей раз вони принесли з собою гарну поливяну миску. Там уже лежав щільник, повний золотистого пахучого меду та китиця пшеничного колосся.

Кожна дитинка зірвала своє яблучко та поклала в миску. І Орися зірвала наше яблучко та теж поклала туди. А Михайлик тут і пригадав.

- Ну, а деж твій нещасний зелепуг, Орисю? От будеш ти на Спаса без яблука! - глузливо запитав. Він хотів подрочити дівчинку. Та не вдалось йому. Орися показала своє яблучко.

- Дивись, яке гарне виросло! - здивувався Михайлик. Дивувалися з ним і другі діти. А яблучко знало, чому воно виросло і вспіло так гарно.

- Добрий ворон! Він старенький, то все знає! Це він мене навчив! - думало воно. Але Орися краще знала, чому яблучко виросло таке гарне. Вона нікому цього не сказала, як молилась щовечора, як просила Господа, щоб її яблучко поспіло на свято Спаса.

І взяли діти свою миску та пішли з нею до церкви. А там було гарно. Дзвони врочисто гули, хор радісно співав, а потім усі вийшли з церкви, поставили свої миски з овачами й медом на зелену траву, засвітили свіченки коло них, а священик обходив усіх навколо, кропив миски свяченою водою і молився. І сонечко посилало свої гарні цілунки дітям і всім людям.

Всі молилися й дякували Богу за гарний урожай. Маленьке, маленьке яблучко, що стало гарним, великим, чуло себе теж щасливим, що буде теж корисним для людей, як і другі яблучка.

Ніна Наркевич

БДЖІЛКИ

Ой зацвіли липи, зацвіли,
Ой загули бджоли, загули.
Пахнуть липи біля школи,
І розказують їм бджоли,
Як жили,
Де були.
- Ми раніш літали через бір:
Був на лугах добрий медозбір.
А тепер вже косять луки
Молодечі дужі руки
І до лип
Рій прилип.

Ой розлилось море на полях,
І у наших бджілок інший шлях:
Там, де гречка котить хвилі,
Не блакитні - ніжнобілі,
Рій гуде,
Праця йде.

Ольга Стрілець

Я НЕ БАЧИВ УКРАЇНИ

Я не бачив України,
В Україні я не жив.
Та одну її, єдину,
Я всім серцем полюбив.

Бо в хвилини вечорові,
У святкові тихі дні
Чув я мамині чудові
Оповідання й пісні.

Про Дніпро широкий, синій,
Хвилі вод його ясні,
Що стрімким потоком лине
Через кручі камяні.

Про степи Херсону чисті,
Що пшеницею шумлять,
Сонця промені іскристі
З неба землю золотять.

Про ліси густі Поділля,
Про діброви і гаї,
Де в красі рясного зілля
Все щебечуть солові.

Про гуцульску полонину,
Про гірські хребти Карпат,
Біля двору - яворину,
А дворі - вишневий сад.

Про всю землю солов'їну
Мені мама повіли
Й ніби силу соколину
В серце юнеє влили.

Я не бачив України,
В Україні я не жив.
Та одну її, єдину,
Я всім серцем полюбив.

Бо в хвилини вечорові,
У святкові тихі дні
Чув я мамині чудові
Оповідання й пісні . . .

Петро Кізко

Громадська Хроніка
Community Events

100 Years Young

1st row l to r: Rose Switzer (Baba's sister), Nellie Dmyterko (baba)
Francis Drozdowsky (Baba's sister-in-law).
2nd row l to r: Baba's children - Olly Drul, Anne Kondrat, Peter Kowal

A 100th birthday celebration of Anastasia "Nellie" Dmyterko (nee Drozdowsky, nee Kowal) was held at the Oakburn, Manitoba National Home on the exact day of her birth, April 5, 2003.

Nellie Dmyterko known as "Baba" to young and old alike will now be referred to as "Baba" in this article.

In spite of freezing stormy weather, approximately 165 people of family and friends, as far west as Edmonton, and the most souther city of Canada, Windsor, attended this momentous celebration. As guests arrived, each was requested to sign the memorabilia guest book. As the celebrant, Baba, entered the brightly coloured and flower filled hall, music sung out, with 'Happy Birthday', 'M'Nohaya Lita' and other favourite melodies, which were played by Joe Swereda on the cymbaly and Joe Wozlowsky on the violin.

Guests moved on to the celebrant's welcoming room, with displays of Baba's numerous craftworks, collage of family pictures and not least, pictures of the famous green-thumbed garden. Here family and friends spent quality time with Baba, reminiscing with many hugs and kisses and group picture taking.

Hosted by Baba's children, grandchildren, and their families, the emcee, Emil Kowal (grandson) congratulated Baba Nellie and welcomed all guests; the Very Right Reverend Archpriest Orest Hudyma officiated grace; a toast to "Good Health" and the mezzo-soprano voice of Mae Chwaluk served as the beginning of a very worthwhile event.

After the delicious centennial dinner catered by stepdaughter Margaret Dmyterko and her staff, it was on with the show.

Emil Kowal, Darlene and Larry Sherman (granddaughter #2 and grandson-in-law) presented a "This-is-your-life" slide picture show illuminating Baba's past and present vivacity. With commentaries for each picture shown, memories of seriousness and humour were portrayed with the following. Pictures of Baba's birthplace-pioneer homestead, her parents, sisters, brothers, her immediate family and her extended family brought forth heartening smiles and tears of times gone by. Pictures of Baba's famous activities, such as dancing, singing, church functions, parades, cooking, whether it be for two or for several, all depicted a very vivacious life. And yes, sometimes all of these three at one time: sewing, watching the TV and listening to the radio. If only we can be as talented as Baba. Baba was also experienced in the child-raising department of many grandchildren and then the coming of the baby-sitting job of the great-grandchildren.

After the slide presentation ended, live entertainment followed, with Marian Hill (niece) singing a song she composed just for Baba, and a sing-along by the Oakburn Choir conducted by Mae Chwaluk.

Morley House Personal Care Party. A few of Baba's roommates celebrating with her. l to r: (unknown), Mrs. Yaskiw, Baba, Darlene Sherman (granddaughter #2), Mrs. Kozak, Mrs. Kulchytsky. Background: standing - Mrs. May

On behalf of the extended family, the Dmyterko, stepdaughter, Elizabeth Dmyterko (Edmonton) heartfully thanked Baba for being the woman she is: thoughtful, helpful and loving. Elizabeth reminisced of a story how the patron head of the Dmyterko family, Mike Dmyterko (d1995) courted Baba in the days gone by with craft made butterflies. Little did he know Baba had a passion for butterflies, and he then courageously requested her hand in marriage! Twenty-nine years later and more, Baba is still at the heart of the Dmyterko family.

Dolores Drul (grand-daughter #1) and Karen Younghunis (step-granddaughter) spoke on behalf of the grandchildren and great-grandchildren of both sides of Baba's immediate and extended grand families, expressing their learned teachings from Baba.

There were many impressive congratulatory messages, certificates and plaques from well wishers near and far: His Beatitude Metropolitan Wasyly; UWAC Lesia Ukrainka Oakburn Branch president Darlene Leschyshyn and Lillian Ganza; Oakburn's St. Volodymyr Parish president, Alex Matiowsky; the Right Honourable Prime of Canada, Jean Cretien; Governor-General Adrienne Clarkson; Lieutenant Governor Peter Luba and Manitoba Premier Gary Doer; Shoal Lake Municipality and of course, Her Royal Highness Queen Elizabeth II.

Those who really know Baba know she is fond of flowers. Bouquets were sent from the Morley House Personal Care (Baba's residence); Royal Bank of Canada, Shoal Lake Branch; both, Oakburn and Shoal Lake Lesia Ukrainka Women's Branch. And as family, we would never forget Baba either, so we too lavished her with flowers.

The party concluded with the cutting of the birthday cake and the vibrant voice of Andrew Holovaty (Edmonton) starting the crowd off with the ever traditional M'Nohaya Lita and Happy Birthday. Hugs, kisses and handshakes were exchanged as Baba received her guests in line for a piece of the celebration cake.

The day in Baba's life was very much an event that shall not be forgotten; but as we all know, the Ukrainian traditional feasts go on for many days.

Monday, April 7, Baba had another birthday celebration with all her 'home mates' from Morley Home Personal Care and Seniors Home. Again, family and friends greeted Baba. Walter Peleshok (cousin, from the other side of the family) and his band played lively Ukrainian tunes for the guest-of-honour and all.

Not finished yet, those happy country folk know how to party. Morley House Personal Care always throws parties for their resident patrons in the month they are born. So Baba together with the rest of the April 'babies' celebrated yet another birthday party. Did we mention Baba was a 'partier'! Well, this just proves she is our energizer bunny. Baba loves company! It doesn't when or who you are, if you are in the neighbourhood, you better stop in. Her door is always open, as is her heart.

Family, friends, 'hosti' . . . . thank you, thank you, thank you, for making Baba's milestone so very remarkable.

We love you Mom! We love you Baba! We love you Nellie!

xoxoxoxoxoxo 'M'Nohaya Lita!' oxoxoxo

God bless you always!

Submitted by Olly Drul and daughters

A donation to the Promin press fund in the amount of $100.00 was included.

A true friend is like the shade of a great tree in the noonday heat.

75th Anniversary Celebration

UWAC, Olha Kobylanska Branch, Rosa MB

Front row: Mary Chubey and Helen Chubey cutting the anniversary cake. Back row: Marilyn Chubey, Lois Kowaliuk, Kathy Arduini, Elizabeth Kozyn, Jean Chubey, Effie Christiuk, Dobr. Audrey Lakusta, Elsie Kathler

Nell Chobotor, District Representative and Olena Garrity, UWAC Provincial President presenting Lois Kowaliuk with her certificate

On Sunday, June 8, 2003, the Olha Kobylanska Rosa Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada celebrated their 75th anniversary, following the Divine Liturgy, in the St. Peter & Paul Ukrainian Orthodox Church in Rosa, and graveside services at the cemetery.

Then the congregation and the guests moved to the hall for dinner. At the dinner Very Rev. Pozniak congratulated the branch members on their accomplishments. Congratulations were also expressed on behalf of the Vita District Parish by our Cantor Mr. Martin Chobotar, and Very Rev. Henry Lakusta.

After dinner a special program was held to commemorate this special day. The program began with everyone singing the Ukrainian National Anthem.

Parish president, Jarvis Chubey, congratulated the branch on its cooperation and contribution to the benefits of the whole congregation.

President Mary Chubey welcomed all the guests and expressed thanks to all who were present and to all those who in any way contributed to making this day such a success. She welcomed our oldest member Helen Chubey, who has been a member for 61 years, presented her with a bouquet of flowers and thanked her for the many years of dedicated work and leadership. Everyone sang Mnohaya Lita and Happy Birthday in honour of her 85th birthday. Helen's family also brought a birthday cake, which was shared by all during dinner.

Nell Chobotar, the district representative, then took over as the M.C. she also extended greetings on behalf of the other branches in the district. Olena Garrity, Provincial president, read the greetings from the National president Mrs. Sonja Bejzyk, and also gave her own congratulations.

Kathy Arduini, with the help of her husband Randy, presented an historical vignette presentation featuring pictures of the branch activities from the early beginning to present day activities, accompanied by appropriate music to match the activities.

The grandchildren of branch members provided the entertainment:

Ukrainian Dance - Vanessa and Stephanie Christiuk. Vanessa is the daughter of Raymond and Karen Christiuk. Stephanie is the daughter of Orest and Pauline Christiuk. Both are granddaughters of Krist and Effie Christiuk.

Folk song - Jacki Chubey. Jackie is the daughter of Larry and Shauneen Chubey and the granddaughter of Helen and the late Jack Chubey.

Ukrainian Dance - Candace, Crystal and Nicole Kohut. They are the triplet daughters of Robert and Marge Kohut and the granddaughters of John Capek and the late Lily Capek-Kohut and Nick Kohut.

Ukrainian Dance - Andrew Chubey. Andrew is the son of Taras and Shirley Chubey and the grandson of Mary and the late Harry Chubey.

Olena Garrity presented certificates to all the members who had over 15 years of membership.

Elsie Kathler presented Mary Chubey with a bouquet of flowers in appreciation of her leadership.

The official program concluded with the singing of De Zhoda v Rodini.

After that the anniversary cake was cut, pictures taken, everyone had cake and visited.

UWAC Provincial President Olena Garrity presenting Helen Chubey (our oldest member) her certificate (membership of 61 years)

UWAC Provincial President Olena Garrity presenting Branch President Mary Chubey with her certificate

Entertainers l to r: Nicole, Crystal, Candace Kohut, Andrew Chubey, Stephanie Christiuk, Vanessa Christiuk. All are grandchildren of members

Весняне чайне прийняття

Відділ ім. Лесі Українки при Митрополичій Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпезі

З ліва на право - співгосподині Весняного чаю пані Орися Бугера, пані Євгенія Василишин та господиня - пані Евгеня Мануляк.

В товариській розмові - голова відділу пані Маргарить Пестрак з нашими почесними членками добродійкою Марією Керніцькою, пані Марією Юрків, пані Розалією Кондрою (сидить на жаль спиною до об'єктиву) та д-ром Петром Кондрою.

У Вербну неділю 20-го квітня наш відділ організував Весняний чай. Крім того, що можна було випити чаю з печивом, користуючись святковими з тонкого фарфору чашечками і срібним сяючим чайним приладдям, ви могли придбати багато чого, що потребується до Великодня: і бабки, і паски, і різноманітні види печива та на всі смаки, звичайно - писанки. Одна гарніша другої, навіть скоро і не вибереш кращої! Авдиторія Катедри зі смаком прикрашена, затримує погляд різнобарв'я скатерок на столах, в світлих пастельних кольорах весни, звичайно ж - багато квітів. І як би Манітобська погода часом не підводила нас, нагадуючи, що ще рано для пори викликає поетичні почування! Наприклад, як в поезії Олександра Олеся, присвяченій весні - „Все всміхнулось, розцвіло...", „В душі розчиняються віконця...". В такій гарній залі, в доброму товаристві зразу ж почуваєшся в гарному настрої і готовою випити чаю з тістечком, відпочити - це дійсно насолода! І що з нами був наш Блаженніший Митрополит Василій.

Офіційно відкрив Чай Екзекутивний директор КУК п. Остап Скрипник. З привітанням виступила голова відділу пані Маргарить Пестрак, господинею була заступниця голови відділу пані Евгеня Мануляк, співгосподинями - пані Орися Бугера та Євгенія Василишин.

Пані Пестрак в своєму слові представила пані Анну Одайську, нашу членкиню, яка є понад тридцять років у відділі. І хоча ми всі звичайно, знаємо її, не раз чули про її мистецький талант, але та виставка дійсно творчих неодноплanових робіт, створених нею - захопила кожного. Так виглядало, що не було людей, хто б не висловив їй слова захоплення признання.

Весняне чайне прийняття зібрало багато гостей і відбулося успішно. Належиться велика подяка для тих, хто приклали свій талант й вміння до організування чайної церемонії. Також і для тих, хто своїми коштами і кулінарними здібностями поповнив чайний стіл і базар, і звичайно, для тих (чомусь ми так часто забуваємо в наших дописах їм подякувати!) - хто залишився після всього свята, все помив і почистив, розклав по належним місцям, окинув господарським оком приміщення... Отже, ще один Чай вже залишився записаним в історію нашого відділу.

Людмила Павенська

РІЧНІ ЗБОРИ СУК ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ВАТЕРФОРД, ОНТАРІО

Річні збори Союзу Українок Канади відділу ім. Лесі Українки у Ватерфорд, Онтаріо відбулися 26-го січня, 2003 р. в присутності 12 членок.

Голова Оля Андрушко привітала членок та попросила до молитви і вшанування пам'яті покійних членок. На прохання членок Оля Андрушко провадила зборами а Рузя Галик секретарювала.

Голова висловила щиру подяку зарядові і членкам за те що приходили та спільно працювали підготвлятися до продажі Великодного печива і писанок та вареників і голубців. Цього року (2002) членки були дуже зайняті вечерою на Новорічну забаву, чотири поминальні обіди і Pumpkin Fest.

Відділ святкував 60-літній ювілей свого існування. Головна бесідниця на святі була Орися Сушко, Редактор Променя. У своїй промові вона заохотила членок далі працювати для розвитку Союзу Українок Канади і підкреслилиа важливість підтримувати всі Церковні справи та журнал Промінь.

Цього року наша громада відзначила Храмове Свято Візитацією Владики Юрія. У свойому слові Владика просив пісилити нашу віру в Бога, любити нашу українську церкву та шанувати наш нарід. Своєю присутністю Владика Юрій підтримав нас на дусі і дав охоту до дальшої праці.

Наш відділ висилає боюджет до Централі, жертвує на Церкву, на Промінь та на фонд Чорнобиля, як також на деякі менші добродійні установи у Ватерфорді.

Церковний хор чудесно співає під проводом Галини Засесмик в якому беруть участь наші членки.

Заряд на 2003 р.

Голова - Оля Андрушко
Заст. голови - Рузя Свидорович
Секретарка - Рузя Галик
Касієрка - Рузя Галик
Фінансова секр. - Анна Кондрат
Контрольна Комісія - Оля Макоданська і Софія Галик
Комітет хворих - Оля Андрушко і Рузя Галик
Сестриці - Анна Кондрат і Павліна Залуцька

Після закінчення зборів членки та члени громади всі разом загостили на вечерю до „Енс ресторану".

Секретарка відділу
Рузя Галик

Three Generations of Pysanka Tradition

Easter Egg Demonstration

The photograph to the left features three generations demonstrating Pysanka writing at The Bay Downtown store, Winnipeg, Manitoba before Easter 2003.

Left to right -
Olga Mukanik (grandmother)
Jennifer Talbot (Olga's granddaughter)
Donna Talbot (Olga's daughter)

IN MEMORIAM
КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

Ділимось сумною вісткою, що в неділю 13-го липня, 2003 року упокоїлась в Бозі **Галина Сенишин,** з дому Змієнко. Вона була велика українська патріотка і суспільна діячка, довголітня і визначна членка-провідниця Відділу Донкьи Україну Союзу Українок Канади в Монтреалі, яка очолювала Східню Екзекутиву Союзу Українок Канади від 1974-го до 1978-го року.

Від Східньої Екзекутиви Союзу Українок Канади висловлюємо наше щиросердечне співчуття синові Зенонові в Монтреалі і родині швагра Сенишина в Оттаві.

Вічна пам'ять і спокій душі покійні.

Анна Троян
Голова
Східної Екзекутиви
Союзу Українок Канади

Посилаю $25.00 на Пресовий Фонд Променя в пам'ять бл. пам. **Галини Сенишин** з Монтреалу. Боже блгослови і прийми її до Царства Небесного.

Хай пам'ять про покійну буде вічною.

Галина Мельник Марко
Торонто, Онтаріо

Макар Сушко

Є люди, які своєю працею та відданістю ідеї залишають певний слід і рівночасно великий біль в родині, в громаді та серед знайомих. Таким був бл. пам. Макар Сушко з міста Гамільтон, Онтаріо, який упокоївся 4-го липня, 2003 р. після довго-тривалої недуги.

Макар Сушко народився в 1918-му році в селі Лопушно, Кремянецького повіту, на Волині в Україні. Його батько Карпо Сушко упокоївся коли Макарові було тільки два рочки. Мати Агафія вийшла заміж в друге. Із приводу цього Макарові діточі літа були тяжкі і сумні виростаючи при не рідному батькові. Змалку співав у церковному хорі. Це для него була велика розрада і втіха. Священник і вчителі любили його за те, що він так дуже любив свою церкву і старалися йому допомогти коли було можливо. Закінчив диригентський курс церковного співу в Кремянці на Волині. Навчався також сольового співу і гри на бандурі.

Макар був великим патріотом ще з молодих літ. Сильно любив свою Україну і за те приходилося йому чимало терпіти. Був арештований за участь в змаганнях за визволення України та зокрема за спів патріотичних пісень. Два роки ховався в селі від НКВД аж до війни 1941 р. На протязі цього часу був прострілений та пережив страшні муки і терори.

В 1943 році переїхав до Львова, вступив до консерваторії, щоб продовжувати музичну освіту. Там він познайомився з славним композитором Миколою Колесса, який допоміг йому влаштуватися в музичному житті. Окрім того научався в композитора Станіслава Людкевича. Макар казав, що після дуже тяжких переживань останніх років він у Львові в перше вічув надію на краще майбутнє.

В той час появилося оголошення запрошуючи співаків до хору під мистецьким керівництвом Нестора Городовенка, диригент славного хору ім. Леонтовича. Макар зголосився. Городовенко перевірав його знання з теорії музики і сольферджію, попросив його проспівати <Реве та стогне Дніпр широкий>, поговорив кілька хвилин і прийняв його до хору. Так і почалося концертування по містах і селах в Галичині. Приємні спомини про участь в цьому славному хорі залишилися з ним на віки. На початку кожного концерту Городовенко закликав <любіть

українську пісню, думайте про неї, а Мати Божая Почаївська буде нас рятувати>. Отож під впливом Городовенка він зазнав справжне мистецьке виконання українських народних і класичних пісень.

Так і проходило його життя з наукою, співом та чеканням в Німеченні в таборі Мангайм, щоб дістатися до Канади. Там познайомився з Професором Завітневичом, який заохотив його вступити на вище освітні курси, щоб закінчити середню освіту. Якраз в чей час до него звернувся Маєстро Григорій Китастий з проханням вступити в Капелю Бандуристів ім. Тараса Шевченка у підготовці виїзду до Америки. Хоч Городовенко поблагословив його відпуст з хору до Капелі, кажучи <через мої руки пройшло більше як тисячу співаків, але такого патріота як ти, ще не було> Макар постановив закінчити його студії в Мангаймі.

В 1947-му році виїхав на урядовий контракт до Канади. Працював на залізній дорозі а опісля переїхав до Торонта. Відразу включився до церковного життя при Катедрі Св. Володимира, співав в хорі, читав Апостола та виступав сольоспівом на громадських і власних концертах.

В 1949-му році на прохання Маєстра Григорія Китастого на решті став членом Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка як Бандурист і сольіст. Брав участь в першому тріюмфіальному турні капелі по Канаді. Однак не міг продовжувати участь в Капелі бо ще не мав Канадського горожанства, щоб їхати в Америку.

В 1952-му році одружився з Орисею з дому Степових і разом почали своє родинне життя. З самого початку обоє брали активну участь в церковно-громадському житті Собору Св. Володимира в Гамільтоні. Макар був церковним і світським диригентом та дяком Української Православної Церкви в Канаді поверх 40 років, більшість цього часу при Соборі в. Володимира в Гамільтоні а також в Ошаві і Брентфорді.

Був диригентом хору Конгресу Українців Канади в Гамільтоні і через довгі роки виступав сольоспівом на різних концертах і імпрезах.

Організував менші Капелі і співучі групи в околиці, вчив гри на бандурі та диригував молодечим хором при Соборі. На запрошення брав участь в різних хорах та виступах

Його безмежна любов до своєї церкви і церковного співу виявлялися в глибокому знанні та зворушливому церковному читанні яке він передавав з глибини свого серця. Однак слабість і недуга свого часу перервали його активну діяльність.

В 1990-му році після більше як 50 років відвідав Україну, обняв рідню. та з великим зворушенням помолився і прочитав Апостола в Церкві в Лопушні на Волині де він виростав і виховувався.

Сильно любив свою родину і тішився досягеннями своїх дітей, яким разом з дружиною Орисею передали свою любов до музики, співу і церкви. Залишив в глибокому смутку дружину Орисю з якою прожив майже 52 роки - сина Романа з дружиною Сандра та внучками Кейтлин, Стефанія і Лорен, дочку Галю, сина Ореста і дочку Оксану. В Україні залишив сестру Марусю і племінників.

Хоч недуга лишила його безсильним він постійно хотів знати що діється у світі, по змозі читав газети і слухав новини світу. Макар упокоївся в дома де ним з сильною любов'ю і молитвою опікувалися дружина і діти.

Настоятель Собору Св. Володимира о. Богдан Гладьо відслужив Панахиду у вівторок 8-го липня, із зворушливим співом хору Собору Св. Володимира. Його Високопреосвященство Владика Юрій очолив Похорон В Соборі Св. Володимира 9-го липня з участю слідуючих священників: о. Богдан Гладьо, настоятель Собору, митр. прот. Федір Легенюк, прот. Григорій Мельник, о. Михайло Озимко, прот. Мирослав Парфенюк. Хор Собору Св. Володимира під дириґентурою Богдана Радиша зворушливо відспівав Похорон. До хору включилися гості співаки і диригенти з якими Макар свого часу спільно працював. В свойому слові в церкві Владика Юрій підкреслив колосальну участь Макара в музичному житті нашої церкви, його сольо-спів, дириґування в церквах та на різних концертах і здвигах, многі виступи та велике знання церковного співу що він передав для майбутніх поколін. Дуже зворишливий момент підчас Похорону був коли дочка Оксана прочитала Апостола та 50-тий Псальм в пошану свого батька.

Тіло покійного Макара поховано на цвинтарі Вудленд в Гамільтоні. Підчас запичатення гробу дочка Галя і син Орест долучили землю, яку вони свого часу привезли із села батька в Україні. Тризна відбулася в авдиторії Собору Св. Володимира, яку переводила дочка Оксана. Перед благословенням страв Владикою Юрієм всі три внучки відспівали Отче Наш. Співчуття зложили слідуючі: Анна Троян від Централі Союзу Українок Канади і від Східньої

Екзекутиви СУК. Богдан Радиш, диригент хору; Антін Погорецький, голова хору; Мирослав Клем від Собору Св. Володимир; Клавдія Микитюк від Українського Музею Канади і СУК Відділу Софії Русової в Етобіко; Віктор Шевель, який після вислову співчуття проспівав пісню „Надія", слова Лесі Українки яку він присвятив в пам'ять Макара.

Родина висловлює сердечну подяку Владиці Юрієві за очолювання Похорону та священникам, які брали участь в Похоронних відправах. Зокрема дякуємо отцеві Гладьо за його постійну духовну опіку Макара підчас його недуги. Дякуємо диригентові хору Богданові Радишові та хористам за їх участь. Всім, що висловили співчуття підчас Тризни. Всім друзям і знайомим, які так числено прибули на Похоронні відправи. Труноносці були сини Роман і Орест Сушко, Давид, Стефан і Чарлі Гнатюк, Роман Литвинчук, і довголітні друзі Петро Коп'як і Павло Дрозд. Дякуємо також за пожертви в пам'ять Макара на Капелю Бандуристів ім. Тараса Шевченка, на Фундацію Української Православної Церкви в Канаді та на журнал Промінь.

Молимо Всевишнього, щоб оселив душу бл. пам. Макара в Оселяхх Своїх Небесних, там де всі праведні спочивають.

"Those who believe in me, even though they die, will live" (John 11:25).

Makar Sushko was peacefully lifted up into the arms of the Lord on July 4, 2003.

Makar Sushko was born in 1918 in the Ukrainian village of Lopushno, Kremianets, in the province of Volyn. His father, Karpo Sushko, died when Makar was only 2 years old. His mother, Ahafia, remarried, and Makar's childhood years were less than idyllic. From a small child, Makar found great joy and solace in singing in his church choir. The community, clergy and teachers were fond of Makar and admired his love for his church -- they helped him whenever they could. Makar completed his liturgical music and choral conducting studies in Kremianets, where he also studied vocal solo and the bandura.

Makar was a great patriot from a young age, and his unyielding love for his homeland brought him no small amount of suffering in his lifetime. He was arrested for participating in the movement for freeing Ukraine and for singing patriotic songs. For two years, he lived in hiding from the KGB until the war began in 1941. During this time he was wounded from gunfire, and lived through horrible suffering and terror.

In 1943, Makar moved to Lviv where he enrolled in the Conservatory to continue his musical education. There he met the well-known composer Mykola Kolessa, who helped to establish Makar in the musical culture of the time. He also studied under the composer Stanislaw Ludkewich. Makar said that here in Lviv was the first time he felt the hope of a better future on the horizon.

Around that time, there was a call for auditions to the famous Leontovych choir under the direction of Nestor Horodovenko. Makar auditioned for Horodovenko with the song "Reve ta Stohne", and was immediately accepted into the choir. Thus began an era of concertizing around the cities and villages of Halychyna, fond memories of which Makar treasured to the end of his life.

Makar continued studying and performing, eventually entering the Manheim camp in Germany, awaiting voyage to Canada. There he met Professor Zavitnevich, who encouraged him to complete his secondary education. At the same time, Maestro Hryhorij Kytasty approached him to join the Ukrainian Bandurist Chorus in preparation for their journey to America. Although Horodovenko gave Makar his blessing to leave the Leontovych choir and join the Ukrainian Bandurist Chorus, Makar elected to complete his studies in Manheim. Horodovenko himself said that while thousands of singers had studied under his hands, he had never met a patriot as passionate as Makar.

In 1947, Makar traveled to Canada on a government contract. He worked on the railroacd for a time before he moved to Toronto. He immediately entered church life there at St. Vladimir's Cathedral, sang in the choir, read the epistle, and performed as a soloist in numerous concerts throughout the community.

In 1949, again on the request of Maestro Hryhorij Kytasty, Makar finally became a member of the Ukrainian Bandurist Chorus as a bandurist and soloist. He performed in the Chorus' first tour of Canada. Unfortunately he was not able to continue with the Chorus to America, as he did not yet have his Canadian citizenship.

In 1952, Makar married Orysia Stepowa, and they began their life together in Hamilton. They became active in St. Vladimir's Cathedral, and over the next 40 years, Makar was the choir director and cantor in Hamilton, Oshawa and Brantford. He also conducted the Ukrainian Canadian Committee choir in Hamilton, and performed with the choir as a soloist at many concerts and functions. He organized numerous other bandurist and choral ensembles in the area, taught bandura, and con-

ducted St. Vladimir's youth choir. He was frequently invited to perform as soloist with various choirs throughout the area.

His undying love for his church and liturgical music was evident in his great knowledge of and gift for liturgical reading and chanting, which he poured out from the very depths of his heart. Eventually, his faltering health ended his active participation in the musical life of our church.

In 1990, Makar visited Ukraine after more than 50 years. He touched the soil on which he was raised, embraced his loved ones, prayed and read the epistle in the village church where his life began.

Makar loved his family intensely and took great pride in his children's accomplishments. Together with his wife, Orysia, they instilled in their children the love for music, church and family. He leaves in sorrow his wife of almost 52 years - Orysia; his son Roman and wife Sandra, grandchildren Katelyn, Stephanie and Lauren, daughter Halia, son Orest, and daughter Oksana. In Ukraine survive his sister Marusia and her family.

Although failing health left him with diminished physical strength, he retained a consistent interest in world and community affairs, and he read all the Ukrainian newspapers that Orest brought him from Toronto on each visit. Makar entered into the arms of the Lord peacefully at home, where he was lovingly cared for by his wife and children.

The panachyda was served on July 8th by Rev. Bohdan Hladio, supported by the choir of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral under the direction of Bohdan Radesch. His Eminence Archbishop Yurij officiated at the funeral service together with the following clergy: Rev. Bohdan Hladio, parish priest, Rt. Rev. Fedir Leheniuk, Very Rev. Gregory Mielnik, Rev. Mikhail Ozimko, and Very Rev. Myroslaw Parfeniuk. The choir's tribute to Makar was moving. They were joined by many out-of-town friends who over the years had worked and sung with Makar. In his eulogy, Archbishop Yurij reminded everyone in attendance of Makar's gift of music, his many years of instilling this gift and love for Ukrainian song in several generations of our faithful, and of his legacy, which lives on today. Makar's youngest daughter Oksana read the epistle and Psalm 50 during the funeral service, in tribute to her father.

The internment took place at Woodland Cemetery in Hamilton. During the graveside service, daughter Halia and son Orest sprinkled earth onto the casket which they had each brought back from their father's village in Ukraine. A luncheon was served in the auditorium of St. Vladimir's Ukrainian Orthodox Cathedral, and the program was led by daughter Oksana. Before the meal, the singing of *The Lord's Prayer* was led by Makar's three granddaughters, Katelyn, Stephanie and Lauren. Heartfelt condelences were expressed by the following people: Anna Trojan (UWAC, Eastern and National Executives), Bohdan Radesch (parish choir director), Tony Pohoreski (choir president), Morris Klem (past parish president), Claudia Mykytiuk (Ukrainian Museum of Canada and UWAC, Sophia Rusova Branch, Etobicoke), and Victor Sheweli, long-time chorister of Makar's. Victor ended his tribute to Makar with a moving rendition of "Nadija" (Hope), which he dedicated to Makar.

The family is deeply indebted to the many friends who helped to create a tribute appropriate to the life and memory of their husband, father and grandfather. In particular, to His Eminence Archbishop Yurij and the officiating clergy at the funeral. Special thanks to Rev. Bohdan Hladio for his devoted pastoral care of Makar during his illness. Gratitude is also extended to the parish choir and friends who joined them in song, Pallbearers were sons Roman and Orest Sushko, cousin David Hnatiuk and grand-nephews Steven and Charlie Hnatiuk, and dear family friend Roman Litwinchuk. Honorary pallbearers were long-time friends Peter Kopiak and Paul Drozd, who crossed the ocean with Makar over 50 years ago to a new life in Canada.

The family is grateful for all donations made in Makar's memory to the Ukrainian Bandurist Chorus (Detroit), the Ukrainian Orthodox Church of Canada Foundation, and Promin.

Вічная пам'ять! May his memory be eternal!

A donation of $200 in memory of Makar is made to the Promin Press Fund by the Sushko family

Вельмишановна Пані Сушко
з родиною!

Крайова Управа Союзу Українок Канади та все членство по цілій Канаді висловлює щиросердечне співчуття з приводу віходу у Вічність Вашого Мужа, Батька і Дідуся **Макара.**

Нехай Господь оселить душу Його в Царстві Своїм Небеснім, а Вам пошле кріпкого здоров'я та душевних і тілесних сил в перенесенні цієї розлуки.

Вічна Йому Пам'ять!

За Централю СУК
Соня Бейзик, Голова

Складаємо пожертву в сумі $50.00 на пресовий фонд Променя на свіжу могилу **бл. пам. Макара Сушка**, який відійшов у вічність в липні, 2003 р. Висловлюємо дружині Орисі та всій родині наше глибоке співчуття у втраті дорогого їм мужа, батька і дідуся. Хай пам'ять про нього буде вічно між нами.

Соня і Олег Бейзик
Вінніпег, Манітоба

Складаємло глибоке співчуття п-ні Орисі Сушко і всій її родині по втраті улюбленого мужа, батька і дідуся, **бл. пам. Макара Сушка**, який упокоївся в Гамільтоні 4-го липня, 2003 р. наш довголітній друг і кум. Як нев'янучий вінок на його свіжу могилу пересилаємо пожертву v sumi $100.00 на пресовий фонд журналу Проміня. Нехай добра пам'ять про нього живе завжди поміж нами.

Петро і Маруся Коп'як з родиною,
Бурлінгтон, Онтаріо

В пам'ять **Макара Сушка**, який упокоївся 4-го липня, 2003 р. жертвуємо $50.00 на пресовий фонд Променя, як нев'янучий вінок на його свіжу могилу. Висловлюємо наше глибоке співчуття дружині, дітям і внукам в час їх великої втрати.

Вічна йому пам'ять!

Близкі друзі
Галя і Павло Дрозд
Ґримзбі, Онтаріо

Висловлюємо наше глибоке співчуття дружині Орисі і всій родині з приводу упокоєння дорогого їм мужа, батька і дідуся **Макара Сушка**. Складаємо $100.00 на пресовий фонд Променя в його світлу пам'ять.

Вічна йому пам'ять!

Оля і Михайло Ковальчук
Вінніпег, Манітоба

Складємо пожертву в сумі $25.00 на нев'янучий вінок в пам'ять **Макара Сушка,** який недавно упокоївся в місті Гамільтоні. Висловлюємо дружині і родині наше глибоке співчуття. Молимо Всевишнього, щоб оселив душу покійного Макара там де всі праведні спочивають.

Адольф і Маруся Венгер
Монтреал, Квибек

Enclosing a cheque in the amount of $25.00 as a donation towards an everlasting wreath in memory of **Maria Bilous** of Dauphin, Manitoba.

May her memory be eternal.

Pauline Ignash
Winnipeg MB

Enclosing a donation to the Promin Press Fund in the amount of $30.00 in loving memory of my dear husband **Dan Hudema** of Yorkton SK, who passed away April 10, 2003. He was an active member of the Orthodox Church and choir. Dan is survived by his loving wide Anne of 50 years, three children - Doug of Toronto, Jim (Elizabeth) of Vancouver, Patricia (Darrell) Walters of Yorkton SK, 3 grandchildren - Zachary, Luke and Logan Walters.

Vichnaya Pamyat!

Anne Hudema
Yorkton SK

Лилія Григірчук (Зузак)

В 6-ту річницю упокоїння нашої незабутньої дорогої доні Лилії Григірчук (Зузак), яка упокоїлася 15 вересня 1997 у Вернон, Британській Колюмбії, складаємо $100.00 на журнал Промінь і кладемо на її могилу як нев'янучий вінок. Пам'ять незабутної дорогої доні з нами буде вічною.

Вічна їй пам'ять!

Мирослав і Розалія Григірчук,
родичі
Др. Василь Зузак, муж
Едмонтон, Альберта

In memory of our dear honourary member **Nadia Kobylnyk** of Calgary, Alberta, who entered into eternal rest November 6, 2002 at the age of 81 years, we are donating $50.00 to the Promin press fund. Nadia joined the UWAC Olha Basarabova Branch in Calgary in 1940 and held many executive positions including that of president. For many years she was choir director of St. Vladimir's parish. Nadia and her late husband Demetrius were longtime supporters of the Ukrainian Orthodox Church of Canada and its affiliated organizations.

Vichnaya Pamyat!

UWAC Olha Basarabova Branch
Calgary AB

Складаємо пожертву в сумі $50.00 на Пресовий Фонд Променя в пам'ять наших спочилих родичів **Михайла і Катерини Гнатюк**.

Вічна їм пам'ять.

Марія Педерсон
Розалія Гнатюк

Залучую пожертву в сумі $10.00 на пресовий фонд Променя у світлу пам'ять мойого дорогого мужа **Миколи Михальчука**.

Вічна йому пам'ять!

Дора Михальчук
St. Michael, Alberta

Enclosed donation of $50.00 is in memory of my long time friend **Mary Chomik**, who passed awlay April 27, 2003 in Vegreville, Alberta. My deepest sympathy to her family and friends. May her memory be eternal. Vichnaya Pamyat.

Emelia Chanasyk
Kelowna BC

Enclosed is a donation in the amount of $50.00 as an everlasting wreath in loving memory of my dear husband **Peter Kindrachuk**, my parents **Nicholas and Nastia Metrunec** and my in-laws **John and Anna Kindrachuk.** May their memory be eternal. Vichnay Pamyat!

Pauline Kindrachuk
Vernon, BC.

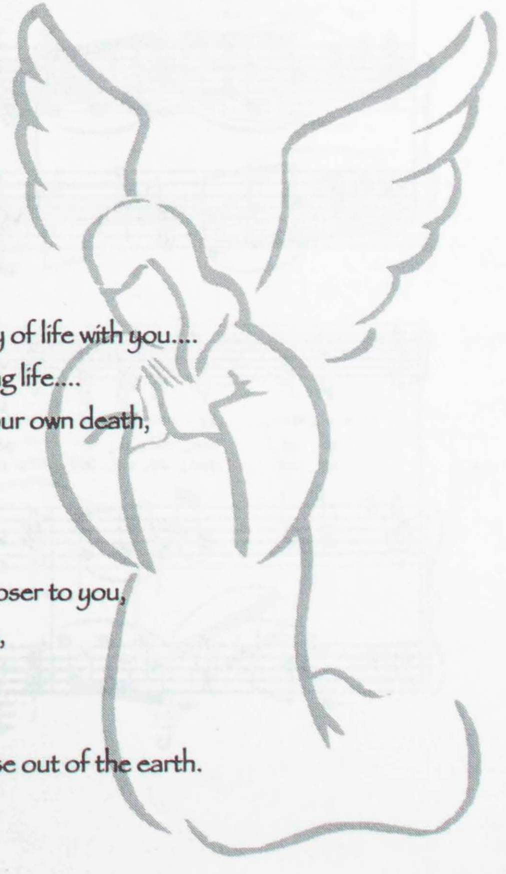

O Holy Spirit,
enlighten our minds that death may not be our enemy,
that we may not fear it, in an unseemly way for a Christian,
that we may not run from death,
so that when death comes, and takes those dear to us,
we may welcome their release from this valley of tears
although we are ourselves deeply moved and even deprived
by their departure from this world......
Let us know that death reminds each of us of the infinite reality of life with you....
Let us see all things, in the perspective of death, and everlasting life....
And let us not be filled with grief, either at the anticipation of our own death,
or the experience of the death of those dear to us....
Rather,
strengthen our faith,
that in the midst of this changing world, we may always come closer to you,
You who never change, and who await us, and those dear to us,
together with the Father and the Son in life everlasting.
And let us say as in Job 19,
I know that my redeemer lives, and that in the last day, I shall rise out of the earth.
Amen.

By Benedict J. Groeschel

ТИХО НАД РІЧКОЮ

Слова С. Черкасенка
Мелодія П. Батюка
Обробка Г. Верьовки

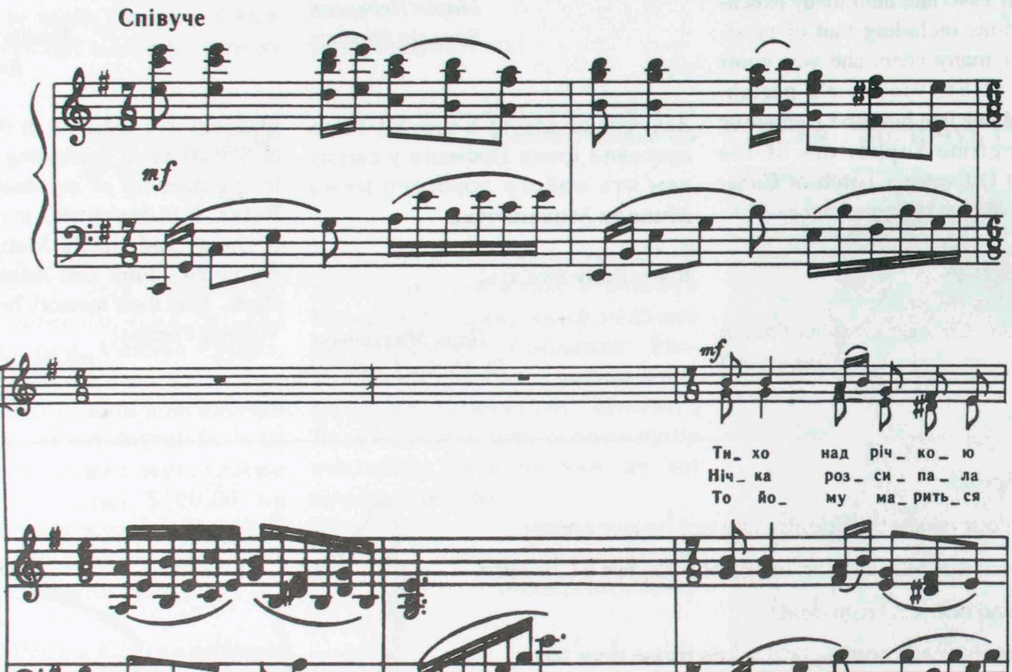

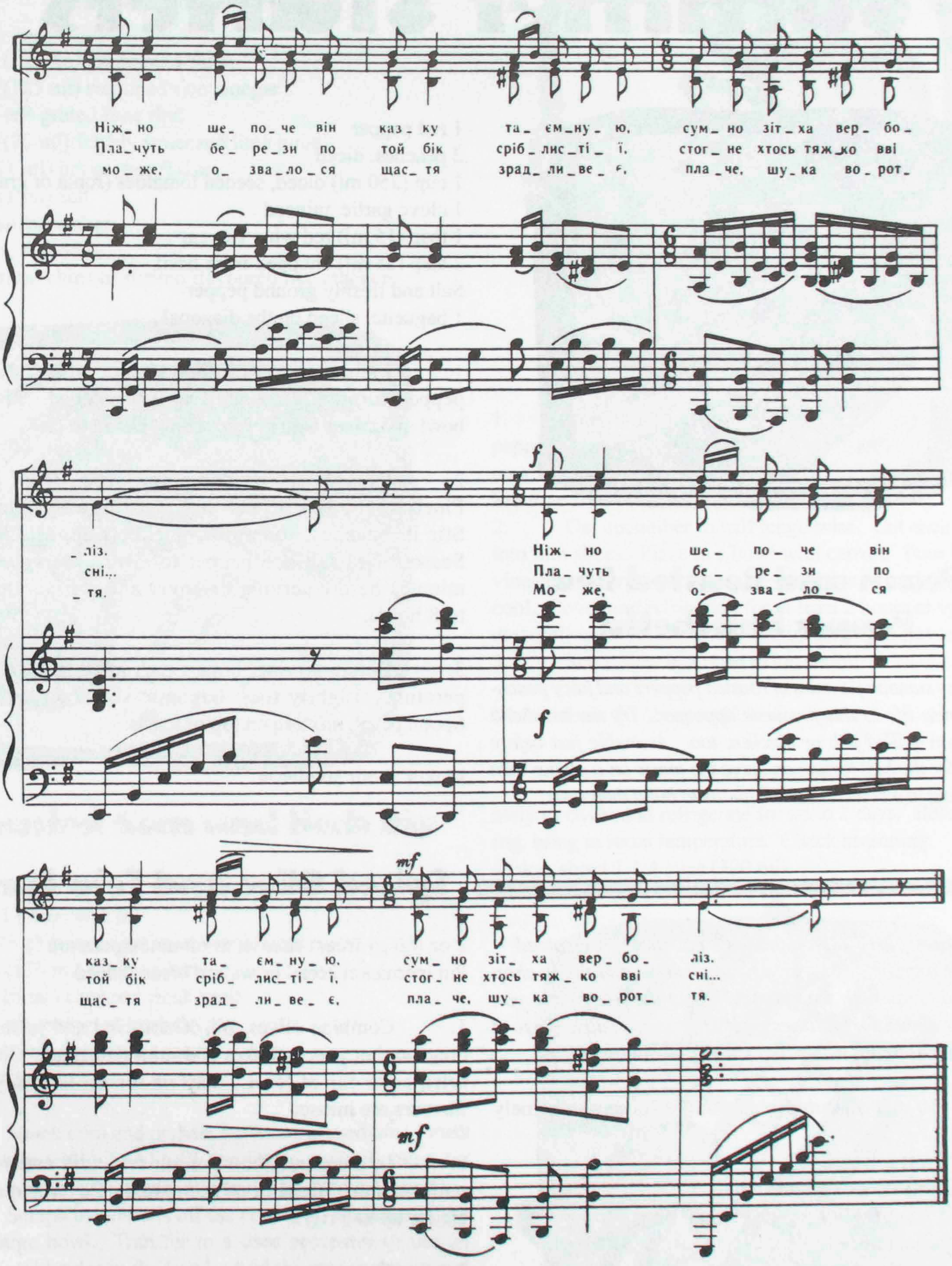
Ніж_но ше_по_че він каз_ку та_єм_ну_ю, сум_но зі_тха вер_бо_
Пла_чуть бе_ре_зи по той бік сріб_лис_ті_ї, стог_не хтось тяж_ко вві
мо_же, о_зва_ло_ся щас_тя зрад_ли_ве_є, пла_че, шу_ка во_рот_
_ліз.
сні...
_тя.
Ніж_но ше_по_че він
Пла_чуть бе_ре_зи по
Мо_же, о_зва_ло_ся
каз_ку та_єм_ну_ю, сум_но зі_тха вер_бо_ ліз.
той бік сріб_лис_ті_і, стог_не хтось тяж_ко вві сні...
щас_тя зрад_ли_ве_є, пла_че, шу_ка во_рот_ тя.

Summer Starters

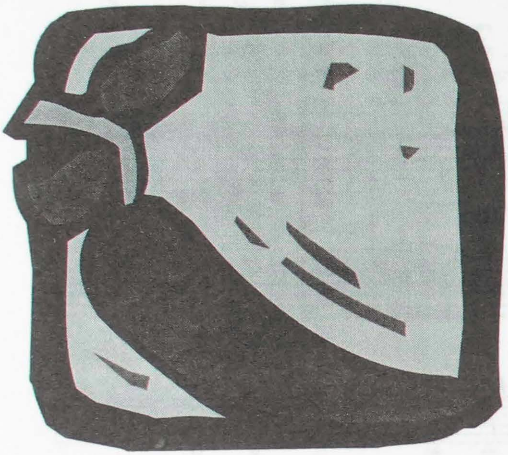

Peach and Roasted Red Pepper Bruschetta

The sunny summer flavours of roasted peppers and juicy peaches give new life to this favourite appetizer. Try the bsuchetta mixture on grilled fish or chicken, too. Assemble just before serving for the best texture or, serve the toasts on a platter with the topping in a bowl and allow guests to build their own.

1 red pepper
2 peaches, diced
1 cup (250 ml) diced, seeded tomatoes (roma or grape)
1 clove garlic, minced
1 tbsp (15 ml) red wine vinegar
2 tbsp (25 ml) chopped fresh basil
Salt and freshly ground pepper
1 baguette, sliced on the diagonal

1. Preheat grill to medium-high or broiler. Roast red pepper, turning often, until well blackened. Place in a bowl and cover with plastic wrap. Leave to cool.

2. Remove skin, stems and seeds from pepper. Finely chop the pepper and place in a medium bowl. Stir in peaches, tomatoes, garlic, vinegar and basil. Season with salt and pepper to taste. Marinate for 30 minutes before serving or cover and refrigerate for up to 8 hours.

3. Before serving, bring peach mixture to room temperature. Lightly toast baguette slices on both sides. Spoon peach mixture on top of toasts.

Makes about 30 pieces.

Spiced Olive and Feta Spread

Some stores carry olives that are marinated or spiced -- these are a great way to save time. Just pit and finely chop them and blend with the cheeses. Taste the feta before you use it to check for saltiness. If it is quite salty, rinse it under cold running water and pat dry before using.

1/4 cup (50 ml) oil-cured black olives, pitted and finely chopped
2 tbsp (25 ml) olive oil
1/2 tsp (2 ml) grated lemon rind
1 tbsp (15 ml) freshly squeezed lemon juice
1 clove garlic, minced
1/2 tsp (2 ml) dried oregano
1/4 tsp (1 ml) hot pepper flakes
1/4 tsp (1 ml) dried mint (optional)
4 oz (125 g) feta cheese, crumbled
2 oz (60 g) cream cheese, at room temperature
Pumpernickel bread or walnut bread, sliced

1. Combine olives, oil, lemon rind and juice, garlic, oregano, hot pepper flakes and mint (if using). Cover and refrigerate for at least 1 day or for up to 3 days until flavours are infused.

2. In a separate bowl, mash feta with cream cheese until smooth. Blend in olive mixture. Cover and refrigerate for up to 3 days.

3. Bring cheese mixture to room temperature before serving. Place in a serving bowl and serve with a spreader and sliced bread.
Makes about 1 1/2 cups (375 ml).

Cucumber and Carrot Slaw on Shrimp Chips

1/2 cup (125 ml) granulated sugar
1/2 cup (125 ml) seasoned rice vinegar
1 tsp (5 ml) grated lime rind
1/3 cup (75 ml) freshly squeezed lime juice
1/4 tsp (1 ml) hot pepper flakes
1/4 tsp (1 ml) salt
1 English cucumber
2 carrots, shredded
Thai shrimp chips or shrimp flavoured rice crackers

1. Combine sugar, vinegar, lime rind and juice, hot pepper flakes and salt in a small sacepan. Bring to a boil over medium heat, stirring, until sugar is dissolved. Remove from heat and let cool for 5 minutes.
2. Cut cucumber in half lengthwise. Cut each half into thin slices. Place in a bowl with carrots. Pour hot vinegar mixture over vegetables and toss to coat. Leave to cool. Cover and refrigerate for at least 2 hours or up to 1 day until vegetables are soft and infused with flavour.
3. Serve slaw in a bowl to top shrimp chips or crackers.

Makes about 2 1/2 cups (625 ml).

Roasted Corn and Herb Dip

3 cobs of corn
1 tbsp (15 ml) olive oil
4 oz (125 g) cream cheese, at room temperature
1/2 cup (125 ml) plain yogurt
1 tbsp (15 ml) chopped fresh basil
1 tsp (5 ml) chopped fresh thyme
1/4 tsp (1 ml) hot pepper sauce
Salt and freshly ground pepper

1. Shuck corn and preheat barbecue to medium. Brush corn lightly with oil and grill, turning to cook all sides, for about 8 minutes until tender and browned. Leave to cool.
2. Scrape the kernels off the cobs with a serrated knife into a large bowl. Transfer to a food processor or use an immersion blender in the bowl. Add the cream cheese and yogurt and puree until blended. Add basil, thyme and hot pepper sauce and pulse until blended. Season with salt and pepper to taste. Place in a serving bowl and serve immediately or cover and refrigerate for up to 2 days. Before serving, bring to room temperature. Check seasoning.
Makes about 1 1/4 cups (300 ml).

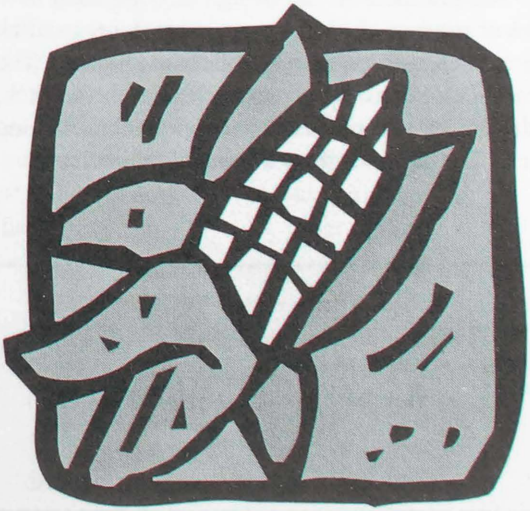

Ukrainian Embroidery Designs and Stitches

Monkscloth handbag

Instructions:

Fold the cloth in half and on the fold, mark the centre of the bag with a line of stitches.

Along the bottom of the bag, make the straight band from the design. On the band, 40 threads to the right from the line in the centre, make the motif with a gold chain stitch. To the left, 34 threads from the centre line, make the motif with a gray chain stitch. On either side of these motifs, the given distance along the band, make the motifs with the chain stitch alternately in gray and gold.

Leaving a space the width of the straight band above the motifs of the first row, make a second row of embroidery similar to the first.

The straight band of the design is composed of 7 rows of stitches: 3 single rows in black cross-stitch alternate with 2 double rows of chain stitches. The separate motifs are in cross-stitch and chain stitch, with outlines and *kachuriki* in black double running stitch. The design is from a woman's shirt sleeve.

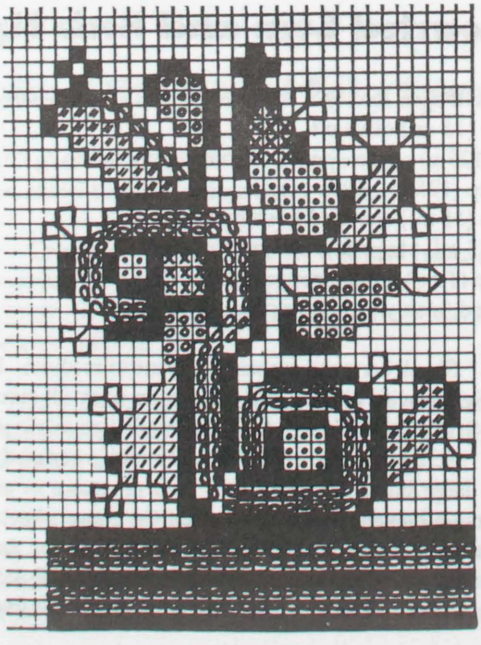

■ black, 130; o. yellow, 743; x, red, 498; ● orange, 740; "c green, 905; /, blue, 518; gold, 725; gray, 415 (for the chain stitch). D.M.C. thread.

PRESS FUND

The donations listed in this section include all those received from June 1 to July 31, 2003. The Editorial Board gratefully acknowledtes the generous donations in support of Promin.

$1000.00
UWAC Daughters of Ukraine Branch, Regina SK
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko

$100.00
Ollie Drul, Windsor ON

$50.00
Olga Ruzesky, North Battleford SK

$40.00
Olga Procwat, Hamilton ON

$30.00
Halia Lypka, Hamilton ON

$25.00
UWAC Lesia Ukrainka Branch, Waterford ON
UWAC O Kobylanska Branch, Rosa MB

$20.00
Luba Woloshyn, Mississauga ON

$15.00
Yvonne Ivanochko, Toronto ON

$10.00
Jean Klufas, Redwater AB
Eugenia Kindrat, Lile Perrot QC
Doris Maleschuk, Calgary AB
Martha Cechosh, Toronto ON

$5.00
Maria Kostiuk, Orleans ON
Olive Harach, Ajax ON
Anne Moskaluk, Toronto ON
Zena Novak, Waterloo ON

Задня обкладинка / Back cover

SPECIMEN EMBROIDERIES OF THE PEASANT HOME INDUSTRY IN BUCOVINA
UWAC Eastern Executive
1974

ВЗОРИ ВИШИВОК ДОМАШНОГО ПРОМИСLУ НА БУКОВИНІ
СУК Східня Екзекутивиа
1974 р.

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

☞ Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $4 million awarded.

☞ Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.

☞ Inquire about living bequests and designated funds.

☞ Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY
OF ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7
1-Dec-2003